

SZOMBATISKOLA
www.subotnaskola.org

Köszöntő szavak

2023
I.-IV. negyedév

I. negyedév

2023. 01. 07.

1. JÉZUS KRISZTUS, AZ ÉG ÉS A FÖLD TEREMTŐJE

Bevezető szöveg: (Olvasd fel: 1. Királyok 13,7-22)

Isten Szavának fontossága

„Mert az Úr szava megparancsolta“ (1Kir 13, 9)

Tíz fiatal emberen próbálták ki, hogy meddig bírják ki mások véleményének a hatás alatt. Bevezették őket egy tanterembe és mondták, hogy kezük felemelésével válaszoljanak a tanár kérdésére, hogy a három adott egyenes közül, melyik a leghosszabb. Kilenc fiatalembernek előre meghagyták, hogy a második leghosszabb egyenesre szavazzon. Egynek azonban semmit nem mondtak.

A kísérlet azzal a kilenc fiatalemberrel kezdődött, akiknek a második leghosszabb egyenesre kellett szavazniuk. A tizedik, ahogy tenni szokás, zavartan szétnézett, s mivel látta, hogy mindenki felemelte a kezét, ő is a többiek szerint szavazott. Nem volt bátorsága ellenállni és a tévedésüket rájuk bizonyítani.

Az 1Kir 13-ban az Isten embere,, a betheli oltárnál csodákat tett (13,1-6). De utána egy másik próféta szavát fogadta el igazságul, habár tudta, hogy az az ember Istenbeszéde ellen van (13,15-19). Istennek való engedetlensége miatt egy oroszlán megölte: „És mikor elment, egy oroszlán találá őt az úton, amely megöle őt... Az Isten embere az, aki engedetlen volt az Úr szájának; ezért adta az Úr őt az oroszlánnak,

és az törte össze és ölte meg őt, az Úrnak beszéde szerint, a melyet szólott volt néki” (13,24-26).

Ez az esemény arra tanít bennünket, hogy Isten Szava minden más üzenet felett áll, ezért hallgatni kell rá. Amikor abba a kísértésbe esünk, hogy a többségre hallgassunk, éppen akkor kell erősen és rendületlenül állnunk, s ehhez erőt egyedül Istentől kaphatunk.

2023. 01. 14.

2. TEREMTÉS: A FÖLD MEGFORMÁLÁSA

Bevezető szöveg: (Olvasd fel: Zsoltár 147,1-5)

A gyengéd és hatalmas Isten

Meggyógyítja a megtört szívűeket, és bekötözi sebeiket. Elrendeli a csillagok számát, és mindnyájukat nevéről nevezi. (Zsolt 147,3-4)

Isten név szerint ismeri a csillagokat és tudja a számukat, mégis gondja van ránk, ránk és rám, habár a bűn tönkretett bennünket. Kedvesen, érzéssel gyógyítgatja a szívünket, egészen a lelkünk mélyéig. Isten erejének nagysága az Ő jósága. Erejét szeretettel méri. Ő gyengéd és hatalmas Isten.

A zsoltárártó mondja, hogy Isten „elrendeli a csillagok számát”, sőt, „mindnyájukat nevéről nevezi”. Vajon jobban gondoskodik-e a csillagokról, melyek csupán anyagok, mint rólunk, akik az Ő képmására teremtettünk? Nem, persze, hogy nem teszi. Ismeri személyes gondjainkat és megoldja, ha elmondjuk neki. A Teremtő dolga, hogy gondoskodik a teremtményeiről.

Isten, aki Jézus Krisztus személyében Isten Fiaként jelent meg közöttünk, szintén ki volt téve az általunk ismert nehézségeknek és szenvedéseknek: „Mert amennyiben szenvedett, ő maga is megkísértetvén, segíthet azokon, akik megkísértetnek” (Zsid 2,18). Megért és nem ítél el bennünket, se nem korhol, ha tévedünk és elesünk. Lehajol és hallja kiáltásainkat, és támogat minket, amikor segítségért kiáltunk hozzá. Gyengéden kiigazít bennünket. Idővel meggyógyít minket isteni tehetségével.

Nem a csillagokról gondoskodik, hanem rólatok! „Annak pedig, aki titeket a bűntől megőrizhet, és az ő dicsősége elé állíthat feddhe-

tetlenségben nagy örömmel, az egyedül bölcs Istennek, a mi Megtartónknak, dicsőség, nagyság, erő és hatalom most és mind örökké. Ámen” (Judás 1, 24-25).

2023. 01. 21.

3. A TEREMTÉS BEFEJEZÉSE

Bevezető szöveg: (Olvasd fel: János 18,1-11)

Két kert

„És ültetett az Úr Isten egy kertet Édenben, napkelet felől, és abba helyezte az embert, akit formált” (1Móz 2,8).

A Biblia két kertet említ: az Édent és Gecsemánét. Isten az első embert, Ádámot Éden kertjébe helyezte; Jézusnak meg a Gecsemáné kertbe kellett mennie, hogy visszaszerezze, amit az ember elvesztett.

Ádám, az első ember a kertben követte el a bűnt; a második Ádám, Jézus Krisztus meg a kertben vette magára az emberiség összes bűnét. Éden kertjében állt az életnek fája, amelynek árnyékában az ember örökre élhetett volna, ha az engedetlenségével nem szakítja meg az Istennel való kapcsolatát. A Gecsemáné volt az első lépés a Golgotán felállított „halálfa” felé (ApCsel 5,30; 1Pét 2,24). Ádám az engedetlenség bűnével elvesztette az élet fájára való jogot, és halált hozott az emberiségre. Aki viszont a Golgotán csüggött, az legyőzte a halált, és dicső feltámadásával mindenki számára, aki csak hisz Ő benne, elérhetővé tette az élet fáját.

A kert, ahol Ádám elesett és bűnt követett el, eltűnt a Föld színéről, de jön az örömteli nap, amikor Ő, aki a Gecsemánéban haláltusát vívott, újjá teremti a Földet. Leveszi az átkot a Földről, és a vadállatok ismét szelídek lesznek (Ésa 11,6-8), nem lesz többé puszta hely (Ésa 35,6), a föld gazdag termést hoz (Ámos 9,13), és maga Jézus fogja megáldani az Ő népét (Jele 21,3). Amit Ádám elvesztett, azt Jézus tökéletesen újjáteremti.

Ádám volt Isten első embere, aki az egész emberiség halálát okozta. Jézus eljött a világunkra, hogy felkínálja az üdvösséget, mindenkinek, aki csak hinni fog Ő benne, és biztosítsa az örök életet – Istennel.

2023. 01. 28.

4. A TEREMTÉS, MINT BIBLIAI TÉMA

Bevezető szöveg: (Olvasd fel: Jób 40, 25 - 41,3)

Nagy, vízi állatok

És teremté Isten a nagy vízi állatokat, és mindazokat a csúszó-mászó állatokat, amelyek nyüzsögnek a vizekben... (1Móz 1,21)

A kék bálna a legnagyobb állat, amely valaha is létezett. A hossza 30 méter körül van, és 175 tonna nehéz. Az eddig látott bálnák közül a legnagyobbakkor volt a szíve, mint egy „bogárhátú” VW.

Mózes első könyvében olvassuk: „És teremté Isten a nagy vízi állatokat, és mindazokat a csúszó-mászó állatokat, amelyek nyüzsögnek a vizekben az ő nemük szerint, és mindenféle szárnyas repdesőt az ő neme szerint. És látá Isten, hogy jó” (1Móz 1,21).

Amikor a mindeneknek Alkotója kijelentette magát Jóbnak a szenvedések közepette, nagy vízi állatokat sorolt fel neki, melyek között a titokzatos Leviathán is szerepelt az Isten hatalmas erejének, kiküzdhetetlen természetének és összehasonlíthatatlan jellemének szemléltetéséért.

Isten a bálnát, a vízilovat és más, tengeri óriásokat használ teremtői mindenhatóságának bemutatására. „Mert ami Istenben láthatatlan, tudniillik az ő örökké való hatalma és istensége, a világ teremtésétől fogva az ő alkotásaiból megértetvén megláttatik; úgy, hogy ők menthetetlenek” (Róma 1,20). Az, aki mindenféle élőlényt teremtett, amelyeken – mi emberek – nem tudunk uralkodni, számunkra felfoghatatlan.

Ahogy a viharkor hallható ézengés elrettentő csattogása arra kényszerít bennünket, hogy félelemmel és istenfélelemmel hódoljunk a Teremtőnek, úgy ejtenek csodálatba bennünket az óriásbálnák. Isten minden teremtménye az Ő örök hatalmára utal. Mert nagy a mi Istenünk, szent és igazságos; bízunk az Ő szeretetében.

2023. 02. 04.

5. A TEREMTÉS ÉS AZ ERKÖLCS

Bevezető szöveg: (Olvasd fel: Róma 2,12-16)

Ki mondja meg, mi a helyes?

Mert mikor a pogányok, akiknek törvényük nincsen, természetből a törvény dolgait cselekszik... Mint akik megmutatják, hogy a törvény cselekedete be van írva az ő szívükbe, egyetemben bizonyóságot téve... (Róma 2,14-15)

Az emberek, akik elvetik a jó és a rossz abszolút értékeit, gyakran következtelenek. Amikor úgy vélik, hogy rosszul bánnak velük, az igazság mércéire hivatkoznak, arra várva, hogy mindenki ehhez tartsa magát.

A filozófia egyik tanára az előadásait mindig azzal kezdte, hogy az egyetemistáknak feltett egy kérdést: „Bizonyítható-e, hogy léteznek olyan abszolút értékek, mint például az igazság?” A szabadszellemű egyetemisták egyetértettek abban, hogy minden relatív, és hogy egyetlen törvény sem alkalmazható általános szinten. A szemeszter vége felé az egyetemi tanár néhány órát éppen ennek a témának a megvitatására szánt. Végül megállapította: „Bármit gondolnak is, tudniuk kell, hogy be lehet bizonyítani az abszolút értékek létezését. S ha önök ezt nem fogadják el, akkor elbuknak a vizsgán!” Egy felháborodott egyetemista felszólalt: „de kérem, ez nem igazság!” „Épp most bizonyította az állításomat”, válaszolta neki a tanár. „Ön az igazságra hivatkozott!”

Isten mindenkinek adott lelkiismeretet, amely megtanítja őt arra, hogy mi a jó, és mi nem (Róma 2,14-15). A lelkiismeret erkölcsi értékei a Bibliában találhatóak. Amikor csak kimondjuk, hogy valami jó vagy rossz, a megállapítás egy meghatározott mérce alapján történik. A bibliai értékek minden időben helytállóak, mert az örök, változhatatlan Istentől származnak.

Köszönjük Istennek, hogy nem hagyott bennünket a tudatlanság sötétségében. Köszönjük, hogy adta nekünk a lelkiismeretet, amely segítségével eldönthetjük, mi a jó és mi a rossz. Ezért arra kérjük, hogy oltalmazzon meg bennünket a téves lépésektől.

6. A TEREMTÉS ÉS A BŰNBEESÉS

Bevezető szöveg: (Olvasd fel: 1Móz 3,7-13)

Rejtőzködés Isten előtt

És monda az Úr Isten az asszonynak: Mit cselekedtél? (1Móz 3,13)

A két fiú nagyon komisz volt, s a szülők már-már erejüket vesztve próbálták őket kordában tartani. Elmentek hát a paphoz, hogy megkérjék: beszéljen a fejükkel.

A pap először a fiatalabbikkal beszélt. Istenre akarta fordítani a tekintetét, ezért ezzel a kérdéssel kezdte el a beszélgetést: „Mit gondolsz, hol van Isten?” A fiú nem válaszolt, ezért a pap erélyesebb hangon ismételte el a kérdést. Megint nem kapott rá választ. A pap kétségbeesve emelte fel a mutatóujját és fenyegetőzve kérdezte harmadízben: „Hol van Isten?”

A gyerek kiszaladt a szobából, hazafutott és bebújt a szekrénybe. A fivére odament a szekrényhez és megkérdezte tőle: „Mi történt?” Az öcsi elmondta: „Nagy bajban vagyunk, bátyó. Eltűnt az Isten, ők meg azt hiszik, hogy mi rejtettük el valahova.”

Ez valahogy úgy hangzik, mint Ádám és Éva válasza. Bűnösnek érezték magukat, s igyekeztek elrejtőzködni Isten előtt (1Móz 3,10). Bizalmi kapcsolatban álltak Istennel, de most nem mertek szembenézni Vele. Isten ugyan megtalálta őket, s meg is kérdezte, hogy mit tettek? S ahelyett, hogy megbánták volna a tettüket, Ádám Évát hibáztatta, Éva meg a kígyót, aki elhitette.

És mi hogyan viselkedünk, amikor vétkezünk Isten ellen? Elbújunk, azt remélve, hátha Isten nem talál meg bennünket? Ha övéi vagyunk, akkor keresni fog bennünket. A legjobb választás elhagyni a búvóhelyet, bevallani a bűnt és felújítani Istennel a kapcsolatot.

Isten kész nekünk megbocsátani még azt is, hogy megpróbáltunk elrejtőzködni tőle. Valljuk meg Neki a bűneinket, kérjük, hogy bocsásson meg és segítsen, hogy többé semmi se álljon közénk.

7. „TÜKÖR ÁLTAL, HOMÁLYOSAN”

Bevezető szöveg: (Olvasd fel: Zsolt 147,1-11)

Csillagok és homokszemek

Elrendeli a csillagok számát, és mindnyájokat nevéől nevezi. (Zsolt 147,4)

Egy csoport tudós, egy ausztráliai csillagással az élükön, megpróbálta megszámolni a csillagokat a világegyetem általunk ismert részében, és arra a megállapításra jutott, hogy körülbelül 70 sekstilion csillag létezik, ami egy 7-es szám 22 nullával. S ez a roppant nagy szám, mint mondják, olyan mint egyetlen homokszem a világ összes strandján és összes sivatagában. Ezt akkor számították ki, amikor a galaxisok fejlődését tanulmányozták. A tudósok csoportjának egyik tagja ilyen kijelentést tett: „Valójában nem a csillagokat akartuk megszámolni, de a számokkal játszadoxva jó érzés volt eredményre jutni.”

A világmindenség ismert részében található csillagok most abban segítenek nekünk, hogy tisztelettel magasztaljuk Istenünket. A 147. Zsoltárban írja: „Dicsérjétek az Urat! Hiszen Istenünkről énekelni jó; hiszen őt dicsérni gyönyörűsége és illendő dolog! Elrendeli a csillagok számát, és mindnyájokat nevéől nevezi. Nagy a mi Urunk és igen hatalmas, s bölcseségének nincsen határa” (1., 4-5. versek)

Ez a zsoltár nem csak bemutatja Isten nagyságát, hanem azt is elmondja, hogy Istennek gondja van ránk. „Meggyógyítja a megtört szívűeket, és bekötözi sebeiket” (3. vers). „Megtartja az Úr a nyomorultakat” (6. vers), és „az őt féltőkben gyönyörködik az Úr, akik kegyelmében reménykednek” (11. vers).

Ezért magasztaljuk hát a nagy Istent, aki a csillagokat irányítja és nevükről ismert őket, meg Aki rólunk is gondoskodik és támogat bennünket.

Isten, ki teremtetted az eget és a tengereket! Te alkottad a világegyetem csillagait, rólam, jelentéktelen teremtményről is te gondoskodsz. Köszönjük gondviselésedet!

2023. 02. 25.

8. JÉZUS KRISZTUS TÁPLÁLJA ÉS JÓLTARTJA A VILÁGOT

Bevezető szöveg: (Olvasd fel: János ev. 1,1-14)

Miért különös Jézus?

Én és az Atya egy vagyunk. (János 10,30)

Jóakarató emberek az évszázadok folyamán különféle vallásokat alapítottak. Az egyik vallási vezető életének nagy részét az igazság felkutatásával töltötte, ami dicséretes dolog.

Egy másik vallási vezető tanító volt, és társadalmilag tevékeny személy, aki becsület-szabályokat létesített a követői számára; ami egy nagyon tiszteletre méltó kezdeményezés.

Bármennyire jók voltak is a világvallások megalapítói, össze sem hasonlíthatók azzal, aki letette a kereszténység alapjait. Ennek a legfőbb oka a következő: a vallásalapítók mind a „jó emberek” kategóriába sorolhatók, mialatt Jézus egyedül egy külön kategóriába tartozik, mivel Ő Isten-ember.

Csakis Jézus az Immánuel (azt jelenti: *Velünk az Isten*, Máté 1,23), Ő az élő Ige (János 1,14), a *Megváltó* (Lukács 2,11) és a *Messias* (János 1,41). Csak Jézus tudta igazán alátámasztani a mennyei Atyával való egyenlőségét. „Én és az Atya egy vagyunk”, vallotta meg Jézus (János 10,30). Jézus szavai isteni eredetűek. Csak az Ő élete volt tökéletes. És kizárólag Jézus halála és feltámadása által vált lehetővé az emberek számára az örök élet.

Jézus egyedüli példány a kerek világon, és az emberiség történelmében is. Csak Ő méltó arra, hogy Istenként magasztaljuk, csak Ő méltó legnagyobb szeretetünkre és tiszteletünkre. Csak Ő nevezhető tökéletes embernek. Jézus egyedülálló isteni lény. Csak Ő kínál üdvösséget és örök életet. Jézuson kívül semmi mást és senki mást ne fogadjatok el, mert Ő mellette minden másodértékű.

Nem minden út vezet Istenhez, ellentétben azzal, amit sokan állítanak. Istenhez csak egy út vezet: „Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, hanemha én általam” (János 14,6).

9. A HÁZASSÁG ÉDENI AJÁNDÉK

A szombat és a házasság Isten két eredeti, édeni ajándéka az emberiségnek. Azzal a céllal adattak, hogy a pihenés örömét nyújtsák, és időtől, helytől meg kultúrától független egybetartozást. E két intézmény felállítását az isteni teremtői művének tetőpontja volt – a nagy fináléja, minden jó ajándék legjobbika azok között, amelyeket Isten a teremtéskor adott az embernek. Felállítva a szombatot, Isten időt biztosított arra, hogy az ember pihenessen és felüdülhessen, hogy építhesse az Istennel való közösséget. Az első család megalapításával az emberi társadalom alapvető sejtjét teremtette meg, hogy az emberek érezzék, hogy tartoznak valahova, valakihez; s egybe lehetővé tette a számukra, hogy tökéletes személyekké fejlődve készségesen szolgálják Istent és embertársaikat. A szombat különös támaszt ad a család közösségének, amikor a családtagok összejönnek Isten Szava köré. Így erősítik és mélyítik el egymásközi kapcsolataikat, feltéve, ha megengedik Istennek, hogy szívükbe rejtse az Ő beszédét. A társadalom így támogatást kap a stabil családok által, amelyek képesek pozitív hatást kifejteni és a társadalmi közösség számára még más, olyan tagokat biztosítani, akiknek felmérhetetlen a hatásuk. Manapság, a visszajára fordult értékek közepette, és amikor az egész emberiség szenved az Isten Törvényének elvetése következtében, arra hívtunk, hogy emeljük magasra a keresztényi értékeket, és legyünk élő példái azoknak az áldásoknak, amelyben azok részesülnek, akik Isten és az Ő Törvényét tették első helyre az ő életükben. E különös nap áldása legyen újabb felhívás a környezetünkhöz, hogy hagyja el az utat, amely a meg nem értéshez, bánathoz és szenvedéshez meg más, hasonló következményekhez vezet, amelyektől modern világunk szenved, és engedje meg Istennek, hogy biztosítsa a számára az áhított nyugalmat és előmenetelt.

10. A TEREMTŐ ÉS A VILÁGEGYETEM URA

Hogy emlékeztesse az embert arra, hogy Isten a világegyetem szuverén ura, Isten mindjárt a teremtéskor felállította a szombatot, amelyben Ádám, Éva és az utódai Istent Teremtőként fogják felismerni. Az első emberpár számára a szombattartás az alkotói hatalommal rendelkező Istenbe vetett hit cselekedete volt. Minden, amit Isten teremtett az „jó” volt. A szombat meghívás volt az emberekhez, hogy töltsenek időt Istennel, hogy pihenjenek, és közösségük legyen Benne és Vele. Az istentisztelet, ilyen összefüggésben, önkéntes és lelki válasz volt mindarra, ami az Isten. Ádám és Éva számára a szombattartás egy szakadatlan szeretet-közösségnek kellett lennie köztük és Isten között, de egyben a bolygó iránti felelősségük jelének is.

Amikor a tanítványok megkérdézték Jézust, az utolsó időkről és annak jeleiről, az igazságot példázatok segítségével szemléltette velük. Erről a Máté 24. és 25. fejezetében olvasunk. A talentumokról szóló példázatban (Máté 25,14-30), Jézus azt hangsúlyozta, hogy az Ő eljövételét váró személyeknek jól kell tudniuk kezelni az Úr által rájuk bízott pénzeszközöket. Az Isten sáfáraiként ellenben ezt az elvet nem csupán a pénzre kell vonatkoztatnunk, hanem még az ember életének és tapasztalatainak egyéb területeire is, amely a természetes környezetünkről való gondoskodást is magába foglalja. Az adventvárók személyes felelőssége az „ítéletről” szóló példázatban is hangsúlyt kapott (Máté 25,31-46). Isten utolsó intő üzenetében a világhoz (Jelenések 14), Isten még egy felhívást intéz a Föld lakosságához, hogy féljék és imádják Őt, „aki teremtette a mennyet és a földet, és a tengert és a vizek forrásait” (7. vers). Isten teremtői művére való ilyen jellegű utalás nem véletlenszerű, hanem jelentőségteljes elismérlése annak, hogy ki az Isten; mert a Teremtő Isten imádása magába foglalja az Általa megteremtett világ vezetését és a róla való gondoskodást.

11. A SZOMBAT, MINT ÉDENI AJÁNDÉK

Bevezető szöveg: (Olvasd fel: 1Móz 2,2-3)

Ezen az elkülönített napon Isten házába jöttünk, hogy a Teremtő Istenünket magasztaljuk az összehasonlíthatatlan szeretetéért és áldásaiért. Az 1Móz 2,2-3 a szombat megalapításának eseményéről ilyenképpen értesít bennünket:

„Mikor pedig elvégezte Isten hetednapon az ő munkáját, amelyet alkotott vala, megszűnék a hetedik napon minden munkájától, amelyet alkotott vala. És megáldá Isten a hetedik napot, és megszentelé azt; mivelhogy azon szűnt meg minden munkájától, melyet teremtve szerzett vala Isten.”

Mint szombattartó adventista keresztények, hisszük, hogy a szombat közvetlen kapcsolatban áll az Isten teremtoi hatalmával és az ember feletti uralmával, ami miatt boldogan hagyjuk el a mindennapi dolgainkat és utjainkat, örömezt szolgálva Istennek az Ő házában összegyűlt testvéreinkkel. A heti felüdülés idejét magától a Teremtőtől kaptuk! A szombat nem csak az Istentisztelet napja; hanem a családdal és a barátainkkal való közösség ideje is. A betegeknek és a szenvedőknek való szolgálás ideje, meg a csodás természet kutatásának ideje. Isten Szavának hallgatása közben, mialatt elgondolkodunk Istenről, akitől az élet lehetőségét kaptuk, jusson eszünkbe, hogyan gondoskodott rólunk az eltelt időszakban, mondjunk Neki hálát az áldásokért és a gondviselésért, engedjük meg, hogy tanítson és erősítsen bennünket, mi pedig adjuk Neki az időnket, a tehetségünket, az eszközeinket, hogy általunk azokat is megáldhassa, akik még nem ismerik Őt, és akik segítségre szorulnak. Hozzon ez a nap a számunkra egy örömteljes közösséget, és szívbeli békét!

2023. 03. 25.

12. A TEREMTÉS ÉS AZ EVANGÉLIUM

Bevezető szöveg: (Olvasd fel: Róma 1,18-20)

Véletlen vagy tervezett

„Az eget beszélik Isten dicsőségét, és kezeinek munkáját hirdeti az égboltozat“ (Zsoltár 19,1).

A Biblia a következő jelentőségteljes szavakkal kezdődik: „Kezdetben teremté Isten az eget és a földet“ (1Móz 1,1). Milyen egyszerű, de mélyértelmű szavak ezek!

Egy ismert tudós feljegyezte, hogy a Természet törvényeire „a legnagyobb matematikai egyszerűség és szépség jellemző“.

Habár sem matematikus, sem tudós nem vagyok, e mondatban kihívást érzek. Ha nem létezik az a személy, aki mindezt eltervezte – ha nincs teremtő Isten – hogyan ellenőrizhetik a világmindenséget a természet törvényei matematikai egyszerűséggel és szépséggel? Csofalkozom és az kérdezem, hogy lehet, hogy a világegyetem nem egy nagy káoszban él?

Csak a Biblia Istene lehet rá a válasz. Világosak a Róma 1,20 szavai: „Mert ami Istenben láthatatlan, tudniillik az ő örökké való hatalma és istensége, a világ teremtésétől fogva az ő alkotásaiból megértetvén megláttatik; úgy, hogy ők menthetetlenek“.

Csak Isten létezésének valóssága magyarázhatja a világmindenség létezését, a mi életünket is beleértve. Nem a véletlen termékei vagyunk, hanem teremtmények, akiket a végtelen hatalmú és nagy bölcsességű Teremtő Isten tervezett meg. Keressétek Őt abba, amit megtervezett és megalkotott – ott megtaláljátok.

Isten sok mindent el akar nekünk mondani a jelleméről, s mindezt kezeinek munkája hirdeti. Szeretetét a Jézus Krisztusban, az Ő Fiában közli velünk. Köszönjük Istennek, hogy többek között az Ő alkotásai-ból is megismerhetjük.

II. negyedév

2023. 04. 01.

1. ÚJJÁTEREMTÉS

Bevezető szöveg: (Olvasd fel: Róma 8,18-25)

Mint a szülési fájdalmak

Mert tudjuk, hogy az egész teremtett világ egyetemben fohászkodik és nyög mind idáig. (Róma 8,22)

Időnként az egész világ „felnyög”. Néha ez már sikoly, mely a szülő asszony fájdalmas kiáltására emlékeztet.

Pál apostol feljegyezte, hogy „az egész teremtett világ egyetemben fohászkodik és nyög mind idáig”. A világ jajgatása néha földmorajlás, földcsuszamlás, orkán vagy cunami hangjaként hallható.

Sara Mc La Hahn, „Világ a tűzben” című versében a geológiai bizonytalanságról és az időnként tragikus következményekről ír. Az egyik versszaka arról szól, hogyan lehet ezzel szembenézni:

Szemlélem az eget, s hallom a hívását; néha még segíteni is tudok rajta. Légy közel hozzám, miközben megrendülnek az egek; nem akarok egyedül lenni.

Nem csak egyedül mi várjuk az Üdvözítő Jézus Krisztusunk megjelenését. Miközben a megjelenését várjuk, Ő velünk utazik. A földhöz hasonlóan mi is sóhajtozunk és jajgatunk, hogy Isten hozza helyre mindazt, ami ezen a világon félresiklott. De a követőiként arra hivatunk, hogy minden földi bizonytalanság ellenére „békességes türéssel várjuk” (25. vers). Egyszer majd minden teremtmény „megszabadul

a rothadandóság rabságától az Isten fiai dicsőségének szabadságára” (21. vers).

Jézus megígérte, hogy mindig velünk lesz, „minden napon a világ végezetéig” (Máté 28,20). Tökéletesen bízhatunk abban, hogy teljesíti ígéretét.

Amikor szerencsétlenségek történnek, világrengető katasztrófák, és növekszik a nyomorúság, vessük tekintetünket a mindenható Istenre, aki mindent ellenőrzése alatt tart. Ő erősíti a hitünket, mert elközelgett a váltságunk.

2023. 04. 08.

2. LELKI PARÁZNASÁG (HÓSEÁS)

Bevezető szöveg: (Olvasd fel: Filippi 3,15-21)

Múlt, jelen, jövő

Célegyenest igyekszem az Istennek a Krisztus Jézusban onnét felülről való elhívása jutalmára... Legyetek én követőim, atyámfiai, és figyeljete azokra, akik úgy járnak, amiképpen mi néktek példátok vagyunk. (Filippi 3,14., 17.)

„A bölcsesség allegóriája” címet viselő képen, amelyet Tícián, a velencei művész festett a XVI. században, a *Bölcsességet* háromfejű emberként mutatta be. Az első fej egy fiatalemberé, aki a jövő felé néz, a második egy középkorú embert ábrázol, aki a jelent látja, a harmadik fej egy múltba visszatekintő, idős ember feje. A fejek fölé Tícián a következő megjegyzést írta: „A múlt példáján tanulva, a jelen embere bölcsen viselkedik, hogy a jövőben ne tévedjen”.

Olyan bölcsességre van szükségünk, amely legyőzi a múlt idő bünei miatti félelmeinket, nehogy megismételjük őket a jövőben; és az aggályainkat, amelyek miatt nem tudjuk élni a nekünk ajándékozott teljes életet.

Pál apostol, a jövő reményében, kész volt „elfelejteni” a múltat (Filippi 3,13-14). Ez nem jelenti azt, hogy a múlt idő emlékeit kitörölte. Ennek jelentése, hogy Pál apostol minden bűnvádtól vagy büszkeségtől mentes volt, amit csak érezhetett a korábbi cselekedetei miatt,

mivel Isten mindettől megszabadította. Ilyen állásfoglalás tette őt szabaddá a jelenkori életére és hogy igyekezzon „az Istennek a Krisztus Jézusban onnét felülről való elhívása jutalmára” (14. vers). Csak egy vágya volt, egyre jobban megismerni Jézus Krisztust. Használjuk ezt a szombatnapot arra, hogy újonnan Jézus Krisztusnak szenteljük magunkat. Ő képessé tesz bennünket a teljes jelenkori életre, miközben bölcsességet nyerünk a múlt tapasztalataiból és bátran szembenézünk a jövővel.

2023. 04. 15.

3. SZERETET ÉS ÍTÉLET: ISTEN HABOZÁSA (HÓSEÁS)

Bevezető szöveg: (Olvasd fel: Zsoltár 142)

Mint fogoly a börtönben

Figyelmezz esedezésemre, mert igen nyomorult vagyok! (Zsoltár 142,6)

Dávid egy barlangban rejtőzködött (Zsoltár 142). A bibliamagyarázók szerint ez akkor történt, amikor Saul király elől menekült, aki üldözte őt, és meg akarta ölni (1Sám 22,1). Az ellenség üldözte és sok baja volt. Nyomasztották a nehéz körülmények, fojtogatták a veszélyes helyzetek, amelyekben az Úrhoz kiáltott.

*Dávid halálosan félt, ezért kiöntötte a szívét Istennek és elmondta neki a nyomorát (3).

*Úgy érezte, hogy senki sem törődik vele, ezért az Úrhoz fordult (2.5-6).

*A körülmények még súlyosabbá váltak, ezért az Úrhoz kiáltott szabadulásért (6).

*Dávid börtönbe zárva érezte magát, ezért Istentől szabadulást kért (8).

Ti milyen börtönben érzitek ma magatokat? A kétségbeesés börtönében-e, a gyász vagy a betegség miatt? Vajon a zaklatottság börtönében-e, a sok téves döntés miatt? Fogva érzitek-e magatokat a

kérdések és kételyek miatt, amelyek gátolnak benneteket, abban, hogy örüljetekek és bízzatok az Úrban?

Íme, mit tett Dávid, amikor börtönben zárva érezte magát. Istentől kegyelmet kért, oltalomért könyörgött és megígérte, hogy a szabadságát arra használja majd, hogy új módon dicsőítse az Istent. Előreteltekintett és a hozzá hasonló hitűek vigaszát látta.

A könyörgést hit követte. Az istendicsőítés a kétségbeesítő állapot után jött. A magány tapasztalatát felváltotta a közösségi tapasztalat. Sokat tanulhatunk e „börtönbe zárt” embertől. Mert ahol sok a szenvedés, ott a kegyelem is nagyobb.

2023. 04. 22.

4. A SZENT ÉS IGAZSÁGOS ISTEN (JÓEL)

Bevezető szöveg: (Olvasd fel: János 1,11-18)

Földön-járás

És az Ige testté lett és lakozék mi közöttünk (és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét), a ki teljes vala kegyelemmel és igazsággal. (János 1,14)

Az Apolló 15 űrrepülése után, James Irwin a csúcsmélységeit beszélt. Szólt az űrhajósok súlytalansági állapotának élményéről az űrrepülőben, elmondta, hogy milyen szép a Holdról a Föld kijövele, amely éppen úgy néz ki, mint a Földről látható Félhold; meg beszélt még a milliók által végigkísért, diadalmas földre-szállásukról.

Irwin nyilvánosan megvallotta, milyen hatással volt mindez a lelki életére. Közölte, hogy a Holdon egyszerre Isten dicsőségét és a Földhöz-kötött ember kiáltását is megtapasztalta. Visszatérve a Földre, rájött, hogy nem elégedhet meg a megszerzett hírnevével. Isten szolgálójává kell lennie, beszélnie kell a honfitársainak a jobb életről. Beszámolóját azzal zárta, hogy ha az ember azt gondolja, mily roppant dolog elmenni a Holdra, akkor gondoljon arra, mennyivel nagyobb esemény az, hogy Isten lejött a Földre Jézus Krisztus személyében.

Az ember a Holdon járt, s ezzel a tudomány és a technológia fejlődését támogatta. Mivel azonban Isten a Földön járt, mi megismerkedhettünk eredetünkkel és sorsunkkal. Teremtőnket személyesen is

megismerhetjük (János 1,1.,14.,18) és az Ő világosságában élhetünk (9. vers). Jézus büntelen élete és haláláldozata révén, amelyet a kereszten hozott meg értünk, megismerkedhetünk a bűneink bocsánatából származó örömmel, és teljes életet élhetünk. Mindezt annak köszönhetően, hogy Isten – Jézus Krisztus személyében – a Földön járt.

2023. 04. 29.

5. AZ ÚR – MINDEN NÉP ISTENE (ÁMOS)

Bevezető szöveg: (Olvasd fel: ApCsel 1,1-8)

Hadd hallja az egész világ

Elmenvén e széles világra, hirdessétek az evangéliumot minden teremtésnek (Márk 16,15).

Friedrich „Fritz” Kreisler (1875-1962), világhírű hegedűművész, hangversenyeivel és fellépéseivel nagy gazdagságot szerzett, de a legtöbb pénzt nagylelkűen szétadogatta. Ezért történhetett meg, hogy az egyik utazása alatt egy műkereskedőnél felfedezett híres hegedűt nem tudta megvenni.

Egy idő múlva, amikor sikerült neki ismét összegyűjtenie elég pénzt, elment az eladóhoz, hogy megvegye a csodálatos hangszer. A hegedűt sajnos már megvette egy műgyűjtő. Kreisler elment ehhez a műgyűjtőhöz és kérte, hogy megvenné a hegedűt. Az ember elmondta, hogy a hegedűt nem kívánja eladni, mert nagy kincsnek tartja.

Kreisler csalódottan indult kifelé, amikor azonban egy jó ötlete támadt: „Kérem, uram, eljátszhatnék valamit azon a hegedűn, mielőtt ön azt átadja az örök csendnek?” A hegedű tulajdonosa megengedte, s ekkor Kreislernek a hegedűből mesterien elővarázsolt muzsikája az egész házat betöltötte csengő hangjával. A hegedű tulajdonosát annyira megihlette a zene, hogy végül így szólt: ”Nincs jogom megtartani magamnak ezt a hegedűt, Kreisler úr, az öné. Vigye, hadd hallja minden ember a hegedű hangját – az ön kezéből”.

Az Isten kegyelméből megmentett bűnösök számára az örömezet olyan, mint egy szép, mennyei muzsika. Ám nincs jogunk arra, hogy megtartsuk magunknak. Jézus Krisztus meghagyta nekünk, hogy az örömezetet tudassuk az egész világgal, hogy mindenki

hallhassa és üdvözülhessen. Váljon személyes tapasztalatunkká a világnak való bizonyágtétel.

2023. 05. 6.

6. KERESSÉTEK AZ URAT, ÉS ÉLNI FOGTOK (ÁMOS)

Bevezető szöveg: (Olvasd fel: Máté 16,1-4)

Kétszínű követelés

E gonosz és parázna nemzetség jelt kíván; és nem adatik néki jel, hanemha a Jónás prófétának jele. (Máté 16,4)

A vallási vezetők csoportja Jézustól mennyei jelet kért. Sok csodálatos tettének voltak a tanúi, de azokat vagy lebecsülték, vagy sátániak tartották. A farizeusok emiatt egy különös csodát szerettek volna látni, talán olyasmit, amit Józsué tett, amikor megállította a Napot és a Holdat (Józsué 10,12-14), vagy olyasmit, mint amit Illés tett, amikor tüzet hozott alá a mennyből, (1Kir 18,30-40). De csak azért kértek jelt, hogy kísértsék vele Jézust.

Látva kétszínűségüket, azt mondta nekik, hogy habár az eget kémelve meg tudják mondani, hogy holnap milyen idő lesz, az idők – sokkal világosabb – jeleit azonban nem ismerik fel, pedig Jézus igehirdetői és gyógyítói szolgálatából felismerhetők (3. vers).

Ma is sokan azt mondják, hogy hinni fognak Jézusban, ha látnak valamilyen csodát, amit az Evangéliumok is feljegyeztek. De miért gondolják, hogy ők mások, mint az akkori farizeusok?

Mindenki, aki őszinte szívvel keresi az igazságot, az igaz hit minden bizonyítékával és tényezőjével rendelkezik. Jézus feltámadása történelmileg alátámasztott, megdönthetetlen tényező. Krisztus feltámadásának ereje sok követőjében nyilvánvaló. Az Újszövetség által feljegyzett tényezők minden őszinte igazságkereső ember szívét és elméjét megszólítják. Még ennél is többet kérni, az már kétszínű követelés. Némelyek azt mondják, hogy előbb csodát akarnak látni, aztán hinni fognak, de Isten már elküldte a Fiát, ami a történelem legnagyobb csodája, akit csupán el kell fogadni Megváltónkként és életünk Uraként. Isten nem fogja megvonni a csodáit azoktól, akik-

nek valóban ilyenfajta támogatás kell, de nem fog csodát tenni azok számára, akik a kenyér mellé pogácsát kérnek, és kétszínűen közelítenek Istenhez.

2023. 05. 13.

7.KÉSZ MEGBOCSÁTANI (JÓNÁS)

Bevezető szöveg: (Olvasd fel: Zsoltár 99)

Méltó az imádatra

Magasztaljátok az Urat, a mi Istenünket, és boruljatok le az ő lábainak számolya elé; szent ő! (Zsoltár 99,5)

Miközben Mózes a pusztában apósa juhait őrizte, különös jelenésre lett figyelmes. Egy csipkebokor égni kezdett, de mégsem égett el. S amikor Mózes közelebből is meg akarta nézni, hogy mi történik, Isten rászólt: „... oldd le a te saruidat lábaidról; mert a hely, amelyen állasz, szent föld.” (2Móz 3,5)

Józsué, Mózes munkatársa, hasonló tapasztalatot szerzett, amikor az Úr seregének fejedelméhez közelített. Közel érve, ezt a parancsot hallotta: „Oldd le a te saruidat lábaidról, mert szent a hely, amelyen állasz.” (Józsué 5,15)

Mózes és Józsué tapasztalata arra tanít bennünket, hogy Isten elvárja tőlünk a nevéhez méltó tiszteletet. Egyben arra is bátorítanak bennünket, hogy „járuljunk azért bizodalommal a kegyelem királyi székéhez, hogy irgalmasságot nyerjünk és kegyelmet találjunk, alkalmas időben való segítségül” (Zsidók 4,16). Bizalommal járulhatunk Isten elé, mert Jézus utat nyitott, és a halálával meg a feltámadásával tette lehetővé nekünk, hogy szabadon Isten elé állhassunk. Istenhez azonban sohase közeledjünk illetlenül. Sohase tegyük méltatlanná az Ő szent nevét.

A mennyei Atyánk nem egy olyan személy, aki az „emeleten” lakik, és akit onnan leívhathatunk, amikor kell valami. Ő, az Úr és Isten, minden és mindenki felett áll. Mivel nagy és dicső, hódolattal kell imádnunk. Ő, az egyedül igaz Isten, méltó az imádatunkra és megérdemli a dicséretünket. Ezért minden tisztelet és dicsőség legyen ma Istené!

2023. 05. 20.

8. ISTEN KIVÁLASZTOTT NÉPE (MIKEÁS)

Bevezető szöveg: (Olvasd fel: 2Tim 2,1-13)

Kerestetnek...

Ha valaki jönni akar én utánam, tagadja meg magát és vegye fel az ő keresztyét, és kövessen engem. (Máté 16,24)

A XX. század elején, az egyik londoni újságban, különös hirdetés jelent meg, amely nagy visszhangra talált az olvasóknál. „Veszélyes utazáshoz férfiak kerestetnek. Kis fizetés, nagy hideg, több hónapos sötétség, állandó veszély várja őket. A hazatérés bizonytalan.” Ezt az újsághirdetést Sir Ernest Henry Shackleton (e: seklton), brit sarkkutató tette fel.

Miután rengetegen jelentkeztek, Shackleton megjegyezte: „Nekem úgy tűnik, hogy Nagy-Britanniában minden férfi csatlakozni akar hozzám ezen a kutatói hadjáratomon”.

Az ő újsághirdetése engem Jézus kijelentésére emlékeztet, amelyet a Máté 16,24-ben találunk feljegyezve: „Ha valaki jönni akar én utánam, tagadja meg magát és vegye fel az ő keresztyét, és kövessen engem”. Jézus Krisztus meghívja az embereket egy veszélyes utazásra, a kereszt útjára. Ezt a kijelentést azelőtt tette, mielőtt elmondta a tanítványainak, hogy Jeruzsálembé megy, ahol szenvedni fog és meg is hal.

Az évszázadok folyamán ezek jelentkeztek Jézus hívására, akik mindenről lemondva követték Öt. De a délsarki kutatással ellentétben, amely ennek meghódításával le is zárult, Jézus műve tovább fejlődik, és a meghívása még ma is érvényes. Önkéntesek kellene, akik elfogadják a hívását. Jézus még mindig hívja azokat, akik követni akarják, és hirdetni fogják az Örömmüzenetet az elesett emberiségnek - bármennyibe kerüljön is nekik.

Ti már elfogadtátok Jézus hívását?

Egyetlen meghívás se hallatszik ennél hangosabban a gyűlölet és félelem viharában, mert Jézus általunk akarja kimutatni az emberek iránti szeretetét, és felkínálni nekik az üdvösséget. A végső jutalom vi-

szont összehasonlíthatatlanul nagyobb lesz, mint bármely eddig megtett veszélyes út jutalma volt.

2023. 05. 27.

9. ISTEN JÓSÁGÁBAN BÍZVA (HABAKUK)

Bevezető szöveg: (Olvasd fel: János 6,30-40)

Jöjjetek én hozzám...

Én vagyok az életnek ama kenyere; aki hozzám jő, semmiképpen meg nem éhezik (János 6,35).

Amikor Jézus a Földön járt, meghívta magához az embereket. Ma is ezt teszi. De mit adhat nekünk Jézus és a mennyei Atya?

Üdvösséget. Csakis Jézus által kaphatunk bűnbocsánatot és ígéretet arra, hogy vele leszünk a mennyben. „Valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen” (János 3,16).

Értelmet az életünknek. Teljes lényünk, értelmünk és erőnk átadásával kell Jézust követnünk. „Ha valaki én utánam akar jönni, tagadja meg magát, és vegye fel az ő keresztjét, és kövessen engem” (Márk 8,34).

Vigasztalást. Bajok közepette és gyászban Ő a „minden vigasztalásnak Istene, Aki megvigasztal minket minden nyomorúságunkban” (2Kor 1,3-4).

Bölcsességet. Az emberi bölcsességnél nagyobb bölcsességre van szükségünk, hogy értelmes döntéseket hozhassunk. „Ha pedig valakinek közületek nincsen bölcsessége, kérje Istentől, aki mindenkinek készségesen és szemrehányás nélkül adja; és megadatik néki” (Jakab 1,5).

Erőt. Amikor fáradtak, kimerültek vagyunk, „az Úr ad erőt népének” (Zsoltár 29,11).

Életet – gazdagon. A teljes egészében élt élet a Jézus Krisztussal való személyes kapcsolatunk eredménye. „Én azért jöttem, hogy éltek legyen, és bővelkedjenek” (János 10,10).

Jézus megígérte: „Aki hozzám jő, semmiképpen ki nem vetem” (János 6,37). A mai nap áldásai ismételten győzzenek meg bennünket

arról, hogy Isten házának ajtaja továbbra is nyitva áll mindenki előtt, aki csak hallgat Rá.

2023. 06. 3.

10. AZ ÚR NAGY NAPJA (SOFÓNIÁS)

Bevezető szöveg: (Olvasd fel: Jeremiás 23,16-23)

Hogyan lehet gyűlölté válni

Jaj a pásztoroknak, akik elvesztik és elszélesztik az én mezőmnek juhait, azt mondja az Úr. (Jeremiás 23,1)

Luther Márton, 1517-ben, a wittenbergi vártemplom ajtajára szögezte a 95 tételt. Luthert nemsokára egyházreformátorként ismerték, ma viszont bátor kiállására emlékezünk, amely az egyház történelmében útkeresztveződést jelentett.

E tüzes lelkű szerzetes nagy bátorságot tanúsított, amikor felháborodott, amiért egyházában pénzért árulták a bűnbocsánatot, és hogy megengedték az embereknek a szándékos vétkezést, amennyiben bűneik megbocsátásáért arannyal fizettek.

Luther kiállását e szokás ellen az akkori egyházvezetők nem kedvelték. Kitartó próbálkozásai miatt végül megpróbálták elhallgattatni.

Luther Márton előtt sok évszázaddal élt Jeremiás próféta, aki ugyancsak megtapasztalta önmagában Isten Szavának erejét: „de mintha égő tűz volna szívemben, az én csontjaimba rekesztetve, és erőlködöm, hogy elviseljem azt, de nem tehetem” (20,9). Jeremiás, ahogy Luther is tette, nem engedte, hogy az isteni igazságot beszenyeyezzék.

Ha Istenért akarunk élni, az Ő kegyelmére és bűnbocsánatára van szükségünk, de bátorságra is, hogy kiálljunk Isten Szava mellett. S habár Isten Szava a gondolatainkban van, nem fognak mindig kellemes érzések melengetni bennünket. Néha az isteni igazság ismerete úgy lobog majd bennünk, mint a tűzláng, amely szinte kényszerít bennünket, hogy tiltakozzunk a társadalom romlottsága ellen, még ha ezért le is támadnak bennünket, sőt akkor is, ha el akarnak bennünket hallgattatni.

2023. 06. 10.

11. MI A LEGFONTOSABB? (AGGEUS)

Bevezető szöveg: (Olvasd fel: Aggeus 2,1-9)

Díszes házak

Hát annak itt van az ideje, hogy ti magatok faburkolattal díszített házakban lakjatok, amikor a templom még romokban hever? (Aggeus 1,4 – Ref. Ford.)

Sokszor könnyedén elsiklunk Aggeus próféciája felett. Pedig sokatmondó. Ez a rövid ószövetségi könyv négy isteni üzenetet tartalmaz a babiloni fogságból hazatért Izrael számára. Feladatuk a jeruzsálemi templom felújítása volt.

Jól kezdték, de idővel alábbhagyott a lelkesedésük. A saját házukat kezdték építgetni, szépítgetni. Ezért az első üzenetben feltett kérdés így hangzik: „Hát annak itt van az ideje, hogy ti magatok faburkolattal díszített házakban lakjatok, amikor a templom még romokban hever?”

A második üzenetben (2,1-9), Aggeus teszi fel a kérdést, hogy emlékszik-e valaki a templomra, amit Salamon épített, de Nabukodonozor lerombolt? A hazatérők között csak néhány idős honatya emlékezett az első, salamoni templom dicsőségére. A korábbi templommal összehasonlítva, az ő befejezetlen templomfelújító munkájuk nagyon rossz képet festett.

Most gondolkodjunk el a mi egyházépítő munkánkon. Az egyház számunkra Krisztus teste, melynek tagjai maguk a hívők (lásd: 1Kor 12,27). Krisztus követőiként erős, megszentelt, érett tanúknak kell lennünk, akik építik az egyházat.

És mi a helyzet a ti helyi gyülekezetetekkel, amelyhez tartoztok? Lángol-e gyülekezetetek Isten céljainak megvalósításáért? Ti is bekapcsolódtatok már, vagy valamilyen akadály miatt nem vesztek részt a gyülekezet építésének munkájában, hanem a saját házatokat díszítgetitek szebbnél szebb „faburkolatokkal”?

12. REMÉNYTELJES LÁTOMÁSOK (ZAKARIÁS)

Bevezető szöveg: (Olvasd fel: 1Móz 12,1-4)

Utazás térkép nélkül

És monda az Úr Ábrámnak: Eredj ki a te földedből, és a te rokonságod közül, és a te atyádnak házából, a földre, amelyet én mutatok néked (1Móz 12,1).

Az élet az, ami akkor történik, amikor megváltozik a terv. Hajlamosak vagyunk letérni az útról, és helyesbíteni ott, ahol nem gondoltuk, és nem láttuk előre.

Ábrahám és Sára ezt a saját tapasztalatával tudná nekünk bizonyítani. Már éppen „nyugdíjba” akartak vonulni, amikor egyszerre csak „elkezdődött számukra az élet”. Isten megváltoztatta a jövővel kapcsolatos tervüket. Így szólt Ábrahámhoz: „Eredj ki a te földedből, és a te rokonságod közül, és a te atyádnak házából, a földre, amelyet én mutatok néked” (12,1). Így tehát ez az időződő házaspár összecsomagolt, és elindult a csupán Isten által ismert cél felé.

Amikor Nagy Sándor befejezte Perzsia meghódítását, kelet felé indult. A történelemírók ezt a kezdeményezését „térkép nélküli utazásnak” nevezték. Ábrahámmal és Sárával is ez történt. Isten útnak indította őket, de nem adott a kezükbe térképet. Istenbe vetett hittel indultak útnak, ismeretlen tájakon át az elképzelhetetlen kalandok felé. Isten nem ígérte meg nekik, hogy megmutatja, melyik kanyarnál kell elfordulniuk, de azt megígérte, hogy az úton nem fognak eltévedni. Isten teljesíti az ígérteit, és fiat is kapnak, amely nagy néppé lesz.

Jó dolog tervet készíteni. De terveiteket ne betonba vessétek, hanem papírra írjátok.

Isten és az élet eseményei módot találnak arra, hogy belekeveredjenek az életetekbe, és olyan utazásra vigyenek el benneteket, amelyet a legmerészebb álmaitokban sem tudtatok volna elképzelni. A holnapról gondolkodva, sok mindent nem értünk, de ismerjük azt a Személyt, aki kezében tartja a jövőt, és aki erősen fogja a kezünket.

2023. 06. 24.

13. A LEGNAGYOBB MENNYEI AJÁNDÉK (ZAKARIÁS)

Bevezető szöveg: (Olvasd fel: Lukács 10,25-37)

Egy jó ateista

Szeressed felebarátodat, mint önmagadat. (Róma 13,9)

Amikor az egyik szomszéd meghallotta, hogy az idős asszonynak nincs miből megvennie az orvosságokat és kifizetni a házbért, elhátározta, hogy segít rajta. Elvitte őt a saját házába, és úgy viszonyult az asszonyhoz, mintha a saját édesanyja lenne. Adott neki egy külön szobát, napi három étkezést biztosított a számára, orvosságot vett neki, és amikor szükség volt rá, az orvoshoz is elvitte. Így gondoskodott róla egészen a haláláig. Nagyon meglepődtem, amikor megtudtam, hogy ez az ember megrögzött ateista!

A zsidók is nagyon meglepődtek, amikor Jézus elmesélte nekik az irgalmas szamaritánus történetét, mivel nagyon jó fényben tüntette őt fel a zsidók előtt. A zsidók gyűlölték Samária lakosságát, hasonlóan, ahogy ma bizonyos keresztények gyűlölik az ateistákat.

Egy törvénytudó vizsgáztatta Jézust. Az kérdezte, hogyan kaphat örök életet. Jézus visszakérdezett: „Mint mondja a Törvény?”. A törvénytudó rávágta, hogy szeretni kell Istent teljes szívvel, és a felebarátunkat, mint önmagunkat (Lukács 10,25-27). De mintha nem tudta volna, megkérdezte Jézust: „Ki az én felebarátom?” (29. vers). Jézus történetében a samáriai ember volt a felebarát, aki segített a rosszul járt emberen. Jézus ezzel a példázattal egy kihívást intézett a hallgatóihoz. Az irgalmas szamaritánus és az ateista ember története is az Isten Igéjében felállított, magas isteni mércéről szól: „Szeressed felebarátodat, mint önmagadat”.

Tudjuk, hogy nem könnyű úgy szeretnünk embertársunkat, mint önmagunkat. Kérjük hát Istent imáinkban, hogy nyilvánítsa ki általunk az Ő akaratát, és akkor majd képesek leszünk megtartani ezt az isteni parancsot.

— III. negyedév —

2023. 07. 01.

1. HOGY EL NE FELEJTSÜK (MALAKIÁS)

Bevezető szöveg: (Olvasd fel: Malakiás 3,16-18)

Viszonozzuk Isten szeretetét

Szerettelek titeket, azt mondja az Úr, és azt mondjátok: Miben szerettélt minket? (Malakiás 1,2)

Malakiás könyve ezekkel az őszinte szavakkal kezdődik, amelyeket Isten intézett a közönyös népéhez: „Szerettelek titeket, azt mondja az Úr”. Habár Isten sokáig szerette Izraelt, ők nem igazán viszonozták Neki ezt a szeretetet.

Isten felsorolta, hogy a népe hányfajta engedetlen cselekedettel vetette el a felkínált szeretetét. Isten kérdésére Izrael kérdéssel válaszolt. Amikor meg így kérte őket: „térjetelek hozzám, és én is hozzátok térek”, a következő okatlan kérdést tették fel Neki: „Miben térjünk meg?” (3,7). Isten szeretetteljesen mutatott rá Izrael sok mulasztására. Azért tette, hogy vétkeiket megbánva elfogadják az Ő nagy szeretetét, és őszinte engedelmisséggel térjenek meg Hozzá.

Olykor mi is félszívvel szolgálunk Istennek, mert úgy viselkedünk, mintha szeretnénk és szolgálnánk Istent, közben csak magunkat szeretjük. Ma, ahogy Malakiás idejében is, Isten olyan embereket keres, akik a következő két dologgal fogják Őt megdicsőíteni: beszélgetnek egymással Istenről és az Ő csodálatos erényeiről gondolkodnak. És „akkor tanakodtak egymással az Úrnak tisztelői, az Úr pedig figyelt és hallgatott, és egy emlékkönyv iraték ő előtte azoknak, akik félik az

Urat és becsülik az ő nevét” (Malakiás 3,16). Az első az Isten népével való közösség, a második az Istennel való közösség. Nem csak elfogadjuk és másokat is részesítünk az isteni szeretetben, hanem boldogan engedelmeskedve fogjuk Istennek viszonzni.

Az ilyen istentisztezők az Isten „tulajdonai” (17. vers). Mi is közéjük tartozunk?

2023. 07. 08.

2. ÉBREDÉS – A MI NAGY SZÜKSÉGLETÜNK

Bevezető gondolatok: (Olvasd fel) Lukács 7,11-17.

Életadó szavak

Titeket is megelevenített, akik holtak valátok a ti vétkeitek és bűneitek miatt. (Efézus 2,1)

Lukács evangéliumának hetedik fejezetében arról a dramatikus eseményről olvasunk, amikor Jézus összetalálkozott egy halottas menettel. Egy özvegyasszony az egyetlen fiát kísérte utolsó útjára. Jézus részvétellel szót az asszonyhoz, érintette meg a fiú testét és parancsolta meg, hogy a fiú ismét éljen.

Ami a naini ifjú temetésén történt, az annak a jelképe, ami mindnyájunkkal megtörténik, amikor őszinte hittel fordulunk Jézus Krisztus, a mi személyes Megváltónk felé. Míg meg nem ismertük Jézus Krisztust, mint személyes Megváltónkat, holtak voltunk a mi vétkeinkben és bűneinkben, ahogy erről Pál apostol ír az efézusbeliekhez intézett levelében (Eféz 2,1). Útban voltunk a temető felé, amelyről a Biblia úgy beszél, mint második halálról. Örökre elszakadtunk volna Isten szeretetétől, ha nem történik meg a Szentlélek általi, lelki újjáéledésünk.

Jézus azonban szól a nagy bajban levő bűnösökhöz, meghozza a Szentlélek meggyőző ereje által. A bűnös ember hittel veti bizodalját Jézus Krisztusba, és teljes életét az Ő irányítására bízta, így azonnal újjáéled. Ezt követi a békesség, az öröm és számtalan más áldás.

Barátaim, hallottátok már Jézus Krisztus új életbe szólító hangját? Csak Ő szüntetheti meg lelki fásultságunkat, élesztheti újra lelkünket és hozhat örömet a bűneink megbocsátása és a Jézussal, a mi Megváltónkkal való örök élet ígérete által az Ő dicsőségében. Ha Jézus megmentett benneteket az örök haláltól, kérjétek meg Őt, használjon fel titeket arra, hogy mások is megismerjék az Életadót.

2023. 07. 15.

3. IMA – AZ ÉBREDÉS LÉNYEGE

Bevezető gondolatok: (Olvasd fel) Zsoltár 65,2-9.

Istenhez intézett levelek

Oh, könyörgést meghallgató, hozzád folyamodik minden test. (Zsolt 65,2)

Évente több ezer, Istenhez intézett levél érkezi a jeruzsálemi postára. Az egyik levélben, amelyet „Izrael Istenéhez” címeztek, egy földmunkagép irányítója kért Tőle segítséget. Egy másik levélben ez állt: „Kérlek Isten, segíts, hogy boldog lehessen, hogy jó munkát és jó feleséget találjak – minél előbb”. Egy újabb levélben egy ember bűnbocsánatot kért, mivel még kisfiú korában egyszer pénzt lopott a vegyesboltban.

Hallja-e Isten az őszinte szívből jövő imákat? A zsoltáríró szerint Isten az, aki meghallgatja a könyörgéseket. Akár suttogva, akár hangosan mondjuk ki, akár papírra vetjük őket – könyörgéseink egyenesen Isten elé jutnak. Csakhogy Isten nem kívánságműsört vezet, amelyben minden vágyunkat teljesíti. Imáink olykor önzők is lehetnek, bűnös szándékúak, ahogy Jakab apostol írja a 4,3-ban. A bűneink akadályozzák az Istennel való közösségünket: „Ha hamisságra néztem volna szívemben, meg nem hallgatott volna az én Uram” (Zsolt 66,18).

Isten nem azt adja, amit megkívánunk, mert jobban tudja, mint mi, hogy mire is van szükségünk valójában, amikor Hozzá fordulunk. Azt akarja, hogy naponta örüljünk az Ő jelenlétének az életünkben. Így a Jézus Krisztusba vetett hit és bizalom miatt az ima az Istennel való kapcsolatteremtés eszközévé válik. Nem csak a kéréseink listáját hallja, amelyeket vágyaink teljesülésének reményében tárunk eléje. Bölcsessége által minden hozzá intézett imát meghall. Kegyelme által

felkínálja összes bűneink megbocsátását. Szeretetből örök és tartalmas életet kínál nekünk Jézus Krisztus, a mi Megváltónk által. Kérjük Istent, tanítson meg bennünket imádkozni és segítsen nekünk, hogy megismerhessük az Ő akaratát.

2023. 07. 22.

4. ISTEN SZAVA – AZ ÉBREDÉS ALAPJA

Bevezető gondolatok: (Olvasd fel) 2Tim 3,10-17.

A kopott Biblia

A teljes írás Istentől ihletett és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre. (2Tim 3,16)

A Biblia egy nagyon fontos könyv. Évente milliós példányszám-ban árusítják. De sajnos, ennek ellenére alig olvassák az emberek. Pál apostol feljegyezte, hogy a Szentírás Istentől kapott könyv, amely minden olvasója életébe gyökeres változásokat képes előidézni, aki csak megérti és elfogadja a benne található utasításokat (2Tim 3,16). Ugyanis a Szentírás olvasása által nem csak az ismereteink bővülnek, hanem, ami ennél is fontosabb, változásokat hoz az életünkbe. Miért hanyagoljuk mégis ezt az erőforrást, amely segítségével változtatni tudunk az életünkön? Íme, mit mond egy ismert lelki író, J. I. Packer: „Ha én lennék az ördög, akkor elsődleges célom az lenne, hogy megakadályozzam az embereket a Biblia olvasásában, nehogy megtalálják benne az életformáló igazságokat”. Olvassátok-e naponta a Bibliát, oly lelkesen, hogy szinte már megkopott, és a lapjai is kezdenek kihullni? Valaki egyszer azt javasolta a hívőknek, hogy olvasással és lapozással minden tíz évben koptassanak el egy Bibliát, hogy megtalálják benne a világ legdrágább kincseit és általa megváltozzon az életük. Ugyanis az Ige által Isten kíván hozzánk szólni; el akarja nekünk mondani, mennyire szeret bennünket, hogyan szentelhetjük Neki az életünket, és hogyan biztosította számunkra az örök életet az Ő dicsőségében. A Bibliában megtaláljuk a választ a különféle életkérdésekre. A Szentírás figyelmeztet bennünket, milyen veszélyt rejteget a bűnnel teljes élet, ugyanakkor lelkileg táplál bennünket, hogy érleljünk a keresztyéni életünkben. Ne hanyagoljuk el az Ige olvasását.

2023. 07. 29.

5. BIZONYSÁGTEVÉS ÉS SZOLGÁLAT – AZ ÉBREDÉS GYÜMÖLCSE

Bevezető gondolatok: (Olvasd fel) Máté 25,31-40.

§Egy rokkant bizonyosságtevése

Valamint az embernek Fia nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és adja az ő életét váltságul sokakért. (Máté 20,28)

Egy Neda nevű asszony ilyen hirdetést tett fel a helyi újságokban: „Ha magányos és aggasztják a gondok, hívjon fel. Én tolókcocsiban ülök, és csak ritkán hagyom el a házat. Megoszthatja velem a gondját. Csak hívjon bátran. Szeretnék önnel elbeszélgetni.” Számos telefonhívás jött. Hetente harmincnál is több.

Mi ösztönözte ezt az asszonyt, hogy a tolókcocsiban ülve másokon próbáljon segíteni? Neda elmondta, hogy mielőtt tolókcocsiba kényeszerült, erős, egészséges, ám egy kétségbeesett személy volt. Öngyilkosságot kísérelt meg, leugorva a tömbházban levő lakásának ablakából, melyet követően deréktól lefelé béna maradt.

A kórházban fekvé, végső kétségbeesésében, mintha Jézus hangját hallotta volna, aki ezt üzenté neki: „Neda, ép tested volt, de rokkant lelked. Mostantól fogva rokkant tested lesz, de ép lelked”. S e szerencsétlen eset után, az asszony átadta életét Jézus Krisztusnak, a Megváltójának.

Amikor hazamehetett a kórházból, kérte Istent, mutassa meg neki, hogyan tehet bizonytságot másoknak Isten kegyelméről, amely őt is gyökerestől megváltotta; ekkor jött az ötlet, hogy újsághirdetést adjon fel, amelyben lelki támogatást kínál.

Minden hívó tehet valamit másokért. Bármennyire is korlátoz bennünket a betegségünk, az öregségünk, vagy a rokkantságunk, még mindig imádkozhatunk Istenhez, felhívhatunk másokat, levelet küldhetünk nekik. Bármilyen állapotban is vagyunk, Krisztus hatékony bizonytságtévői lehetünk. Ez a szombatnap is juttassa az eszünkbe, amit az eltelt időszakban tett értünk Jézus, és ösztönözzön bennünket arra, hogy időnket, eszközeinket, tehetségünket azok támogatására használjuk, akiknek szükségük van rá.

2023. 08. 05.

6. ENGEDELMESSÉG – AZ ÉBREDÉS GYÜMÖLCSE

Bevezető gondolatok: (Olvasd fel) Zsoltár 66,1-12.

Tűzben megpróbált

Mert megpróbáltál minket, oh Isten, megtisztítottál, amint tisztítják az ezüstöt (Zsolt 66,10).

Az ember életének a végső célja nem az, hogy tegyen *valamit*, hanem hogy legyen belőle *valaki*. Ezen naponta munkálkodunk. Ahogy az ezüstöt a tűz próbálja meg, az ember szívét is gyakran megpróbálja a szomorúság tüze. A zsoltáríró szomorúságában ezt írta: „tűzbe-vízbe jutottunk” (12. vers).

A próbák tüze szinte mindig fájdalmas, de nem pusztító, mert aki próbára tesz bennünket, figyeli a tűz hevét. Nem engedi, hogy erőnk felett megpróbáltassunk; csak azt engedi meg, ami javunkra szolgál.

Talán meg sem érzük, miért kellett évekip nyomorognunk. A bajok végtelennek, értelmetlennek tűnnek előttünk. Napjaink célvesztettek, eltékozoltak, legalábbis annak látszanak. Mintha semmi jelentőségteljest nem tennénk.

De Isten megteszi, ami fontos és értelmes. Megpróbál bennünket. Berak minket a kohóba, ahol türelmet, szelídséget, alázatosságot, együttérzést és más „csendes”, belőlünk még hiányzó erényt kapunk.

Ne féljeteK, és ne nyugtalankodjatok. Jelen szenvedéseink, bármilyen fájdalmasak is, Isten bölcsessége és szeretete által vannak ránk mérve. Aki megpróbál bennünket, az olvasztókemence mellett ül, szabályozza a tüzet, ellenőrzi az egész folyamatot és türelmesen vár, amíg az Ő képmása ki nem rajzolódik a megolvasztott anyag felületén.

„Istenünk, hálát adunk Neked, hogy megengeded nekünk, hogy hasson ránk a próbák tüzeinek tisztító ereje, megégetve bennünk mindent, ami nem jó, ami tisztátalan.” Isten segítsen nekünk abban, hogy az Ő Szavának, meg az Ő jóságának és szeretetének igazsága jusson nálunk felszínre.

2023. 08. 12.

7. BŰNVALLOMÁS ÉS BŰNBÁNAT – AZ ÉBREDÉS ELŐFELTÉTELE

Bevezető gondolatok: (Olvasd fel) Lukács 22,24-34.

Új alkalom

Simon, Jónának fia, szeretsz-e engem? (...) Őrizd az én juhaimat! (Ján 21,16)

Jézus olyasmit ígért Péternek, ami minden bűnbánó hívó vágya: egy új esély (Lukács 22,31-34). Amikor Jézus elmondta Péternek, hogy a sátán majd megrostálja őt, mint a búzát, akkor egyben azzal vigasztalta, hogy imádkozni fog érte, hogy el ne fogyjon a hite. Habár Péter esküdözött, hogy soha nem fogja elhagyni Jézust, Jézus közölte vele, hogy még napkelte előtt háromszor is megtagadja Őt. Jézus remélte, hogy Péter hite ismét megerősödik, ezért jövőbeli szolgálatot bíz rá: „te azért idővel megtérvén, a te atyádfiait erősítsed” (32. vers).

Úgy vélem, hogy sok bizottságtag, ha megkérdeznék, egy ilyen Pétert bizonyára kizárna a gyülekezetből. Ám pünkösdkor Isten Pétert választotta ki arra, hogy megtartsa az egyháztörténelem legfontosabb ígehirdetését.

Úgy tűnik, hogy bizonyos keresztények hirdetik a hitetlenek között a bűnbocsánatot, de nem úgy a hittestvéreik számára oly szükséges bűnbocsánat üzenetét. Ám Isten örömezenete a bűnök bocsánatáról a hívőkhöz is szól. S éppen azért, mert megbocsátást nyert, Péter új alkalmat és lehetőséget is kapott az istenszolgálatban.

Ha olyan hívők vagytok, akik – Péterhez hasonlóan – megbántátok a bűneiteket, akkor bízhattok az Úrban, mert Ő megengedi nektek, hogy újra kezdjétek. Valljátok meg neki a bűneiteket és tapasztaljátok meg a bűnbocsánatot, a lélek gyógyulását és a hit megújulását: „Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztítson minket minden hamisságtól” (1Ján 1,9).

S amikor megvalljuk bűneinket az Úrnak, akkor Ő megmos és megtisztít bennünket minden lelki szennnytől. Utána elküld minket másokhoz, hogy bemutassuk nekik Isten kegyelmét és szeretetét.

2023. 08. 19.

8. EGYSÉG – AZ ÉBREDÉS BIZTOSÍTÉKA

Bevezető gondolatok: (Olvasd fel) János 10,7-10.

Csak egyetlen ajtó

Én vagyok az ajtó: ha valaki én rajtam megy be, megtartatik és bejár és kijár majd, és legelőt talál. (János 10,9)

Egy ótestamentumi szakértő egyszer a Szentföldön járt, ahol – amint mesélte – juhnyájjal találkozott, melynek pásztora a kerítés előtt állt. Nem volt rajta ajtó, csak egy ember nagyságú nyílás.

Megkérdezte a pásztor, hogy-hogy nincs ajtó az akol körüli kerítésen, amire a pásztor így válaszolt: „Én vagyok az akol ajtaja. Én állok itt a nyílás felett, s a juhok én alattam mennek be az akolba. Amikor minden juh biztonságban van, én ide fekszem a nyíláshoz. Egyetlen tolvaj se tud rajtam keresztül belopakodni, s egyetlen juh se tud ki-menni, csak rajtam keresztül. Itt én vagyok az ajtó”.

Mi is juhok vagyunk, akiknek Pásztorra van szükségük (lásd: 1Pét 2,25). A mennybe – az örök dicsőség helyére – való bemenettel kapcsolatban Jézus megdöbbentő dolgot mondott: „én vagyok a juhoknak ajtaja, (...) ha valaki én rajtam megy be, megtartatik. (...) én azért jöttem, hogy életük legyen, és bővelkedjenek” (János 10,7., 9., 10.). Az emberek, akik őt aznap hallgatták, nem gondolták, hogy Jézus egy fából készült ajtóról beszél.

Tudták és értették Jézus utalását: „Én vagyok az ajtó, amelyen át bejuthattok Isten örök otthonába”. Elmondhatta, hogy Ő az egyetlen út az örök boldogság felé, az isteni dicsőségbe vezető, egyetlen út, mivel Ő Isten Fia.

Jézus valóban az egyetlen út Isten és a menny felé: „Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, hanemha én általam” (Ján 14,6).

A mennyeknek országába és Isten jelenlétébe csak úgy jutunk, ha teljesen megbízunk Jézus Krisztusban, mint Urunkban és Megváltónkban.

9. BÖLCSESSÉG – AZ ÉBREDÉS TÁMOGATÓJA

Bevezető gondolatok: (Olvasd fel) Példa 8,12-21.

Bölcsesség Isten Igéjében

Hol a bölcs? Hol az írástudó? Hol e világnak vitázója? Nemde nem boldonsággá tette-e Isten e világnak bölcsességét? (1Kor 1,20)

Értékeljük-e a Szentírás üzeneteit? A Szentírás Isten ihletett szava, amely megtanít bennünket arra, hogyan lehet életünk gazdagabb már most, és az eljövendő világban is. A Szentírás valóban az általános bölcsesség forrása, amely minden idők emberi bölcsességét felülmúlja (1Kor 1,20). De ezt a tényt, sajnos, a modern világ nem fogadja kellőképpen.

Egy ismert heti magazinban a bibliai bölcsesség fontosságáról cikkeztek. A cikk írója dicsérte a néger lelki vezetőt, az ifj. Martin Luther Kinget, aki a Bibliából ismerte meg az emberi természetet. Úgy vélte, hogy Kingnek „jobb betekintése van a politikai valóságba, mint világszerte sok más liberális munkatársának, mert a bibliai bölcsességet használta az emberi természet megismeréséhez. A Biblia Istenébe vetett hite nemcsak erősítette az emberi jogok szószólóját, hanem bölcsőbbé is tette”. Ugyanis, a bölcsesség, amelyet a Biblia említ, sokkal mélyebb és korszerűbb a világi társadalom-tudomány által kínált bölcsességnél.

Vajon mi az életünkhöz szintén ebből a forrásból merítjük a bölcsességet? Szükségünk van a bölcsességre, amelyről a Biblia szól, hogy szembe tudjunk nézni a személyes gondjainkkal, meg minden politikai és társadalmi kérdéssel. Amikor olvassuk a Bibliát és alárendeljük magunkat az utasításainak, alázattal elismerjük azt, amit a zsoltárköltő mondott: „Minden tanítómnál értelmesebb lettem, mert a te bizonyosságaid az én gondolataim” (119, 99).

2023. 09. 02.

10. REFORM – AZ ÉBREDÉS EREDMÉNYE

Bevezető gondolatok: (Olvasd fel) 2Tim 4,6-18.

Ti miért éltek?

Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam. (2Tim 4,7)

Életük vége felé sokan hirtelen rájönnek, mennyire üres és értelmetlen volt az életük. Voltak bizonyos üzleti sikereik, pénzt is kerestek, vagyont is gyarapítottak, szórakoztak is, de a tartós barátságokat és tartós eredményeket illetően üresnek érzik magukat. Kapaszkodtak felfelé a világi sikerek létráján, s akkor egyszer csak észrevették, hogy nem jó falhoz támasztották a létrát, mert végül ledől.

Amikor Pál apostol visszatekintett a szolgálatára, látta, hogy eredményes volt, habár nem könnyű. Világi mércékkel mérve, élete jelentéktelennek, eredménytelennek mondható.

Pál apostol a fiatal munkatársához, Timóteushoz írt levelét a hideg, nedves, bűzös börtönből írta, ahol a kivégzésre várt. A levél megírását követően, csak néhány hét után, Róma balga uralkodója elé fog állni, és élete véget ér. De tudta, hogy a halála nem lesz örök, hanem a királyok Királyától megkapja az élet koronáját. Ma már mi is tudjuk, hogy az ő élete milyen hatással volt az emberiség történelmére.

Talán egy ókori történész sok könyvet írt volna Néró uralkodó dicsőségéről és nagyságáról, amelyben meg sem említette volna Pál apostolt. Manapság meg a kutyaínkat nevezzük Nérónak, a fiainkat pedig Pálnak. Úgy vélem, nagyon is fontos, hogy hogyan és miért élünk, kit dicsőítünk és kinek szolgálunk.

S hadd kérdezzek meg benneteket is, ti kiért éltek, és kit dicsőítetek az életetekkel?

2023. 09. 09.

11. REFORM – KÉSZSÉG A NÖVEKEDÉSRE ÉS MEGVÁLTOZÁSRA

Bevezető gondolatok: (Olvasd fel) Márk 11,1-11.

Kereszt és korona

Íme, jön néked a te királyod; igaz és szabadító ő; szegény és számárháton ülő, azaz nöstény számárnak vemhén (Zak 9,9).

Virágvasárnap, amikor számárháton vonult Jeruzsálembe, Jézus Királyként mutatkozott be Izraelnek. Talán egy fekete lovon ülve jobban nézett volna ki, igazi királyra hasonlított volna. Ám Zakariás próféta megjövendölte, hogy alázatosan jön, s így is történt.

Miért? Azért történt így, mert Keleten a királyok – békelátogatásra – mindig számárháton mentek. A lovakat csak a hadjáratok idején használták.

A sokaság földi jólétről álmodott, a római megszállás alóli felszabadulásról. Ezért is kiáltották: „Áldott a mi Atyánknak, Dávidnak országa, amely jó az Úrnak nevében! Hozsánna a magasságban!” (Márk 11,10). Néhány nappal később azonban, ugyanez a népség hangosan kiáltotta, hogy „feszítsd meg” (15,13).

Akiket a nagy Tanító, Jézus Krisztus tisztelőinek tartanak, nem a bűnösök Megmentőjeként ismerik fel. De legnagyobb szükségleteinket nem tudjuk kielégíteni, amíg nem tisztázzuk le a bűn kérdését. Jézus azért vonult be számárháton Jeruzsálembe, a keresztre előrevetett tekintettel, mert jól tudta, hogy ott fájdalmas, szégyenteljes halált fog szenvedni. S amikor a halálával lefizette minden ember bűnének büntetését, felemeltetett a magasságba, az Atyának jobbára. Onnan jön el ismét, mint királyok Királya és Uraknak Ura. De a királyi koronát a keresztnak kellett megelőznie. Ha a mennyek országába szeretnénk lenni, akkor már most bízunk kell Jézus Krisztusban, mint személyes Megváltónkban és életünk Urában.

12. REFORM – ÚJFAJTA GONDOLKODÁS

Bevezető gondolatok: Jeremiás 17,5-10.

Kiben bízol?

Áldott az a férfi, aki az Úrban bízik, és akinek bizodalma az Úr. (Jer 17,7)

Legyünk őszinték, tudunk-e mindig, minden helyzetben bízni önmagunkban? Még Pál apostol is így vallott önmagáról: „Hanem megsanyargatom testemet és szolgálává teszem, hogy míg másoknak prédikálok, magam valami módon méltatlanná ne legyek” (1Kor 9,27). Nem bízhatott volna meg önmagában, ha nem „sanyargatta volna meg a testét”.

A mai igehely arra emlékeztet bennünket, hogy „csalárdabb a szív mindennél, és gonosz az; kicsoda ismerhetné azt?” (Jer 17,9). Senki sem tudja könnyen felismerni az emberi kétszínűség nagyságát és mélységét. Ezt tartva szem előtt, hogyan bízhatnánk meg egyáltalán magunkban, vagy másokban?

Jeremiás próféta intette Júda utolsó királyait, hogy ne bízzanak a környező népek királyaiban: „Átkozott az a férfi, aki emberben bízik és testbe helyezi erejét, az Úrtól pedig eltávozott az ő szíve!” (17,5). Ők azonban szüntelenül Egyiptom támogatását kérték. Mily balgák voltak! El kellett volna hagyniuk gonosz útjaikat, megbánniuk gonosz tetteiket, visszatérniük a mindenható Istenhez és Tőle kérniük a támogatást.

Kiben fogunk bízni, és kitől fogunk mi segítséget kérni e bizonytalan és nehéz időkben? Isten Szava azt mondja nekünk, hogy akik az Úrban bíznak, azok olyanok, mint a folyóvíz mellé ültetett fa, mely mélyre engedi a gyökereit. És még ha el is jön az aszály ideje, akkor sem lesz gyümölcstelen.

Ezért Istenben bízunk, hogy mindennapi életünkben hasznos s jó gyümölcsöt teremjünk. Ne engedjük meg, hogy az önbizalmunk az Istenbe vetett bizalmunk helyére kerüljön.

2023. 09. 23.

13. REFORM – A MEGROMLOTT KAPCSOLATOK ORVOSLÁSA

Bevezető gondolatok: (Olvasd fel) Márk 2,1-12.

Az élet teljessége

Fiam, megbocsáttattak néked a te bűneid... kelj föl, vedd fel a te nyoszolyádat, és eredj haza. (Márk 2,5., 11.)

Egy szociális munkás beszélt a munkatársainak a város szegénynegyedében élő fiúról, aki görcsbe rándult testtel ült a tolokocsijában. Néhány hónappal korábban elütötte az autót, és akkor nem gyógyították megfelelően, mivel szegény családból való volt.

Habár nem az ő dolga lett volna, de ez a szociális munkás elvitte a fiút a csontorvoshoz, aki elvégezte a fiú lábain az összetett műtétet. Két évvel később ez a fiú egyenesen járva sétált be az asszony irodájába. Teljesen felépült. Ő felkelt, odament hozzá és átölelte. „Ha ez marad életem egyetlen eredménye”, mondta önmagának, „legalább e gyermek életébe sikerült változást vinnem”.

Munkáját abbahagyva mesélte tovább a munkatársainak: „Ez a dolog néhány évvel ezelőtt történt. Most mondjátok meg, mit gondoltok, hol van ez a fiú?” Valakinek az jutott az eszébe, hogy a fiú talán tanító lett, a másoknak, hogy biztos orvos lett belőle, vagy szociális munkás, mint ők. Az asszony szomorúan felsóhajtott: „Nem. A fiú most börtönben ül, mert az egyik, ember által elkövethető, legnagyobb gonosztettet követte el. Én segítettem neki, hogy járhasson, azonban senki sem tanította meg arra, hogy melyik úton járjon”.

Az embereket Jézus Krisztushoz, az egyedüli Megváltóhoz kell elvezetnünk. Általa még a megtört testűek, álmukat meg nem valósított, széttört családban élő, megtört szívű emberek is teljes életet élhetnek.

Segítsen nekünk Isten, hogy beszélni tudjunk másoknak az Ő nagy szeretetéről, amelyet a betegek, vakok, csalódottak iránt tanúsít. Az ember sok mindenben tévedhet, de a helyes úton elindulva biztosan jól célba ér.

2023. 09. 30.

14. A MEGÍGÉRT ÉBREDÉS – AZ ISTENI KÜLDETÉS ELVÉGZÉSE

Bevezető gondolatok: (Olvasd fel) 2Pét 3-at.

Ne ess kétségbe, tegyél bizonytságot

Annakokáért szerettem, ezeket várván igyekezzetek, hogy szeplő nélkül és hiba nélkül valóknak találjon titeket békességben. (2Pét 3,14)

A világesemények veszélyes és félelmetes idejében, a keresztények is félhetnek, de nem lehetnek meglepődve. Jézus előre figyelmeztetett az eljövendő idők félelmetes eseményeire (lásd: Lukács 21,25-28). A mai bevezető, újszövetségi igehelyen Pál apostol a lassanként megvalósuló isteni célokra emlékezteti a hívőket, és hogy a jó végül győzedelmeskedni fog a gonosz felett.

Pál apostol beszél az istentelen gúnyolódókról, akik az utolsó napokban így szólnak majd: „Hol van az ő eljövételének ígérete?” (2Pét 3,4). Bennünk is felmerülhet a kérdés, hogy miért nem jött még el Jézus, hogy megváltoztassa a világ állapotát? Pál apostol azonban biztatta a hívőket, hogy „nem késik el az ígérettel az Úr, mint némelyek késelemnek tartják”, hanem csak azért vár, hogy mindenkinek legyen alkalma a bűnbánatra és a megtérésre (9. vers).

És arról sem szabad elfeledkezünk, hogy „egy nap az Úrnál olyan, mint ezer esztendő, és ezer esztendő, mint egy nap” (8. vers). De végül eljön az Úr nagy napja, a nagy számadás napja, amikor megítéli a világot, és tűz által megsemmisíti. Utána új eget és új földet teremt, melyben örökké igazság lakozik, és azok számára készül, akiknek Isten – Jézus Krisztus által – megbocsátott, akik Ő általa igazakká lettek. E dicső napra várva, éljünk következetesen, becsületesen és szentül: „igyekezzetek, hogy szeplő nélkül és hiba nélkül valóknak találjon titeket békességben” (14. vers). Álljunk ellen a gonosz minden befolyásának, és növekedjünk kegyelemben meg a Jézus Krisztus megismerésében (17. és 18. vers). A félelem és a kétségbeesés helyett pedig hirdessük a Jézus Krisztusról szóló Örömmüzenetet. Nem tudjuk mi vár ránk, míg e világon élünk, de tudjuk, ki fog eljönni értünk.

— IV. negyedév —

2023. 10. 07.

1. A MENNYEI SZENTHELY

Bevezető igék: (Olvasd fel) Habakuk 3,17-19.

Meg nem érdemelt áldások

Áldott legyen az Isten, és a mi Urunknak, Jézus Krisztusnak Atyja, aki megáldott minket minden lelki áldással a mennyekben a Krisztusban (Eféz 1,3).

Arthur Ashe AIDS-ben halt meg, amelyet a szívműtétekor kapott a vérátömlesztéssel. Ashe nem csak kiemelkedő sportoló volt, hanem nemes lélek lévén sokakat ihletett és bátorított példás és becsületes viselkedésével mind a tenispályán, mind azon kívül.

Ashe elkeseredésében önsajnálathoz eshetett volna a gonosz betegség miatt, amit kapott, ám ő továbbra is kedves és hálatelt viselkedést tanúsított. Ezt a következő szavakkal magyarázta: *„Ha feltenném a kérdést, hogy miért éppen velem történt ez a dolog, akkor azt a kérdést is fel kellene tennem, hogy miért éppen nekem jutott a mérhetetlen áldás? Miért éppen én győztem a Wimbledonon? Miért vehettem feleségül egy csodálatos, tehetséges lányt, és kaptam gyermeket?”*

Ashe álláspontja mindnyájunkat figyelmeztet, akik hajlamosak vagyunk feltenni a kérdést: *„Miért éppen velem történik mindez? Miért engedte meg Isten, hogy ez megtörténjen velem?”* Ha máris túrunk valamit, ne feledkezzünk meg Isten kegyelméről, amely naponta erő-

sít bennünket, mint a táplálék, a meleg otthon és az őszinte barátság. Sokan nem részesültek ilyen áldásokban.

S mit mondjunk a lelki áldásokról? Kezünkben tarthatjuk Isten tiszta, hamisítatlan Szavát, a Bibliát, és olvashatjuk. Megismertük Istennek az üdvözítő kegyelmét, a Szentlélek vigasztalását meg a Jézus Krisztussal, ami Urunkkal és Megváltónkkal való örök élet örömteljes biztosságát. Gondolkodjatok el az isteni áldásokon és vessétek fel a kérdést: „Miért éppen nekem jutott?” Ekkor majd minden ellenvetés, hálás köszönetté válik. A nemkívánatos terhekkel meg nem érdemelt áldások járnak.

2023. 10. 14.

2. MENNY A FÖLDÖN

Bevezető igék: (Olvasd fel) 3Móz 11,41-45

Lévita-emlékeztető

Mert én, az Úr, vagyok a ti Istenetek; szenteljétek meg azért magatokat, és szentek legyetek, mert én szent vagyok (3Móz 11,44).

Ha a javasolt igeolvasást követitek, akkor biztosan észrevettétek, hogy már régen olvastátok Mózes 3. könyvét. Ez egy olyan bibliai könyv, amelynek az olvasását az emberek általában mellőzik, mivel tele vannak különféle szertartási előírásokkal.

A Bibliakommentár erről így ír: „Ahogy a törvény felosztja az állatokat tisztákra és tisztátalanokra, Izraelnek ugyanúgy azt sem volt szabad elfelejtenie, hogy Isten minden nép között őket választotta ki, hogy szent népe legyenek. Az ember legfőbb kötelessége, hogy a Teremtője példáját kövesse”.

A lévita törvényekben Isten öt alkalommal emelte ki, hogy legyünk szentek, mert Ő szent (11,44-45; 19,2; 20,7; 26). És negyvenöt ízben hangsúlyozta: „Mert én, az Úr, vagyok a ti Istenetek” vagy „mert én az Úr, a ti Istenetek szent vagyok”. E bibliai könyv legfontosabb témája Istennek a népéhez intézett, szentségre való felhívása. Jézus ezt a témát ismételte, amikor aláhúzta: „Legyetek azért ti tökéletesek, miként a ti mennyei Atyátok tökéletes” (Máté 5,48).

S mialatt olvassátok Mózes 3. könyvét, gondoljatok arra, hogy Isten számára elválasztottak vagytok, és hogy az Örömuzenet hirdetése a kötelességetek: „Ti pedig választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet, megtartásra való nép vagytok, hogy hirdessétek Annak hatalmas dolgait, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket” (1Pét 2,9).

2023. 10. 21.

3. ÁLDOZATOK

Bevezető igék: (Olvasd fel) Lukács 14,25-33.

Mi az ára?

De amelyek nékem egykor nyereségek valának, azokat a Krisztusért kárnak ítélttem. (Fil 3,7)

Sok évvel ezelőtt, amikor Románia még a kommunista uralom alatt volt, Károli Béla volt a tornászlányok edzője. Ügyesen tökéletesítette a legjobb tehetségeket, mint amilyen Nádja Komaneci volt, aki aranyérmet nyert az Olimpián. A sportolók edzésében elért eredményéért Károli Bélát drága autóval ajándékozták meg, és sok más előnyt élvezhetett. De Béla a szabadság után vágyott. Egyszer, csupán egy kis utazótáskával a kezében, elszántan disszidált Romániából, minden megélhetési lehetőség nélkül.

Azért is magas árat kell fizetnünk, ha Jézus Krisztust akarjuk követni, aki szabadságot ígért nekünk. Amikor András és Péter meghalotta Jézus hívását: „Kövessetek engem, és azt művelem, hogy embe-
reket halásszatok”, (...) „azonnal otthagynván a hálókat, követék őt” (Máté 4,19-20). Ugyanígy Jakab és János is otthagyták édesapjukat és a munkát, hogy a tanítványság bizonytalan életét éljék. Tudták, milyen árat kell fizetniük, de Jézus követését választották, és Érette mindent otthagytak (21-22. vers).

Micsoda példa ez azok számára, akik Jézus tanítványaivá akarnak válni! Jézus kijelentette: „És valaki nem hordozza az ő keresztyét, és én utánam jó, nem lehet az én tanítványom” (Lukács 14,27).

Hajlandók vagyunk-e áldozatot hozni, akár kis-, akár nagy áldozatot, a mi Urunk Jézus Krisztusért? Jézus hívására: „Kövess engem!” – ne csak szavakkal, hanem tettekkkel is válaszoljunk.

2023. 10. 28.

4. SZENTHELYI TANULSÁGOK

Bevezető igék: (Olvasd fel) János 7,37-44.

Élő víznek folyamai

Aki hisz én bennem, amint az írás mondotta, élő víznek folyamai ömlenek annak belsejéből. (Ján 7,38)

A közeli hegy jégtakarója alatt jéghideg forrásvíz fakadt. Ma is sokan járnak oda különféle vizeskorsókkal, hogy friss, forrásvizet mérítsenek.

A víz oltja a szomjat és fenntartja életünket. A Bibliában a víz gyakran a Szentlélek munkálkodását jelképezi. Jézus idejében, a sátoros ünnep alkalmával, miközben énekesek énekeltek, a papok megtöltötték az aranykorsót, majd kiöntötték belőle a vizet. Ez a jelenlevőket arra az időre emlékeztette, amikor az atyáik pusztai vándorlása alatt a kősziklából víz fakadt (4Móz 20,8-11).

E szertartás elvégzése közben, Jézus eléjük állt és erőteljes hangon hirdette: „Aki hisz én bennem, amint az írás mondotta, élő víznek folyamai ömlenek annak belsejéből” (Ján 7,38). A víz forrása a Szentlélek képe, mert csak egyedül Ő olthatja lelki szomjunkt (7,39). Jézus egyik korábbi állítása arról szólt, hogy a hívő ember a lelki felüdülés tartós forrásával rendelkezhet: „Valaki pedig abból a vízből iszik, amelyet én adok néki, soha örökké meg nem szomjúhozik; hanem az a víz, amelyet én adok néki, örök életre buzgó víznek kútfeje lesz ő benne” (Ján 4,14).

Szomjúhoztok-e? Valljátok meg Jézusnak a bűneiteket s akkor Ő betölt benneteket a Szentlélekkel. S miközben alávetitek magatokat az Ő akaratának, Ő kegyelmesen megelégit benneteket az élet vízával, amely az örök életbe vezet. Mert csak Jézus olthatja lelki szomjunkt, aki az élő víznek forrása.

5. ENGESZTELÉS – A TISZTULÁSÉRT VALÓ ÁLDOZAT

Bevezető igék: (Olvasd fel) Ésaías 53,4-10.

A bűn félelmetes

És ő megsebesítettett bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért, békességünknek büntetése rajta van, *és az ő sebeivel gyógyulánk meg.* (És 53,5)

Fájdalom. Szörnyű, félelmetes, elviselhetetlen fájdalom. Kibírhatatlan, eltűrhetetlen, kimondhatatlan fájdalom. A Golgota felé haladva, minden kegyetlen ostorcsapásban és fájdalomban, a mi megváltó Jézus Krisztusunk magán viselte bűneink minden büntetését.

Manapság, amikor mindent megteszünk, hogy a dolgok simán, összhangban történjenek, gyakran félvállról vesszük a bűnt. Azt kérdezzük: miért csapunk olyan nagy zajt egy kis bűn körül? Különb is az egész nem is olyan szörnyű. Amikor néha, itt-ott füllentünk egy kicsit vagy beugratunk valakit, ugyan kinek ártunk vele, s minek olyan nagy hűhót csinálni belőle? Amikor pletykáztatunk, vagy néha elkáromkodjuk magunkat, ugyan kinek ártunk vele? S miért is olyan szörnyű egyáltalán a bűn?

A bűn azért olyan borzasztó, mert Jézus a testén viselte annak büntetését. Éppen a mi bűneink miatt szenvedett, miközben felvitte a keresztet a Golgotára, ahol megfeszítették, és ahol végül szörnyű halált szenvedett.

Igaz, hogy ami elmúlt, azon már nem tudunk változtatni. Jézus szenvedését nem tudjuk meg nem történné tenni, és nem tudjuk visszahozni a szenvedését megelőző helyzetet. De meg kell értenünk, hogy amikor tudatosan vétkezünk, bizonyos módon hátat fordítunk Jézus szenvedéseinek és áldozatának. Ez olyan, mintha azt mondanánk, Jézus szenvedéseinek, amelyeket a mi bűneink idéztek elő, semmi köze hozzánk. Nem törődünk vele. Egyszerűen csak azt tesszük, ami nekünk tetszik. Jézus keresztségében fényében vétkezni annyit jelent, közölni Jézussal, hogy az Ő szenvedéseiből semmit sem tanultunk meg a bűn borzalmairól. Isten bocsássa meg nekünk a Jézus szenvedései iránti közömbösségünket!

2023. 11. 11.

6. ENGESZTELÉS NAP

Bevezető igék: (Olvasd fel) Galata 5,16-26.

A szentség tökéletesítése

Mivelhogy azért ilyen ígéreteink vannak, szereteteim, tisztítsuk meg magunkat minden testi és lelki tisztátalanságtól, Isten félelmében vivén véghez a mi megszentelésünket. (2Kor 7,1)

Néhány hétig nem volt időm művelni a kertemet, s nagyon meglepett, hogy milyen gyorsan benőtte a gaz. A gyomot nem kell ápolni, ugye? Akkor nő a legjobban, amikor időt és teret adnak neki. A csodaszép virágdugványokat öntözni, tápszerezni, és természetesen gaztalanítani kell. A virág csak annál a személynél marad meg, aki nem fél bepiszkolni a kezét, és mindig föld van a körme alatt.

A keresztyéni életet is szorgalmasan kell ápolni. Az embert teljes egészében Krisztusra kell bízni: a testet, az elmét, az érzéseket, az akaratot, hogy élete teljes, vonzó, lelkesítő és betöltött lehessen. De az önzés meg a bűnös indítékok és álláspontok dudvája még így is gyorsan felnövekedhet és elnyomhatja a Lélek gyümölcseit (Galata 5,22-23): „De a Léleknek gyümölcse: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség. Az ilyenek ellen nincs törvény”

Sok korinthuszi hívőnél is éppen ezzel volt gond. Fojtogatta őket az irigység és meghasonlás kórója (lásd: 1Kor 3,1-3). Ezért ajánlotta nekik és nekünk is Pál apostol, hogy tisztuljunk meg „minden testi és lelki tisztátalanságtól, Isten félelmében vivén véghez a mi megszentelésünket” (2Kor 7,1). Isten ma különös módon van közöttünk és segíteni akar nekünk abban, hogy visszatekintve, az elénk tárt igazság fényében, tudatosuljon bennünk minden kis gyimgyom jelenléte az életünkben. Ő készségesen megtanít bennünket arra, hogyan irtsuk ki testünk-lelkünk gyomnövényeit, még mielőtt elhatalmasodnának és megfojtanának bennünket. Hadd lássa meg minden ember bennünk Jézus jellemének szépségét!

2023. 11. 18.

7. KRISZTUS – A MI ÁLDOZATUNK

Bevezető igék: (Olvasd fel) Márk 15,24-38.

„Az arra menők”

Az arra menők pedig szidalmazták vala őt, fejüket hajtogatván. (Márk 15,29)

Képzeljétek el a kereszten függő Megváltó mellett elhaladó gyülekező népséget. Mily érzéketlenek voltak! De még mielőtt elítélnénk őket, gondoljunk csak arra, hogy ma is hány ilyen ember van, még köztünk is, akik Jézus követőinek tartjuk magunkat. Az „arra menők” három csoportba oszthatjuk.

Az első csoportba azok tartoznak, akik keresztet akarnak Krisztus nélkül. Lehetséges imádni csak jelképet, a Megváltó nélkül. Vannak, akik nyakláncon viselnek kis fa-, vagy aranykeresztet, de ez a tárgy soha egyetlen bűnért sem fizethet meg. Csupán Jézus Krisztus ment meg bennünket a bűneinkből a gólgotai keresztfán kiontott vérével.

A másik csoportba azok tartoznak, akik Krisztust akarják, kereszttel. Jézust nagy Győztesként, és nem áldozati Bárányként akarják szemlélni. Ezt kiáltják: „Szabadítsd meg magadat, és szállj le a keresztről!” (Márk 15,30). Sokan a jó Példaképet, a nagy Tanítót, a győzedelmes Királyt szeretnék követni. Az általuk hirdetett evangélium: a saját jótetteik. Gyűlölik az evangéliumot, amely azt hirdeti, hogy csak a Krisztusba vetett hit által üdvözülünk, aki azért halt meg, hogy megtisztítson bennünket a bűneinktől.

A harmadik csoportba azok tartoznak, akik se Krisztust, se a keresztet nem akarják. Nem érinti meg őket Krisztus szenvedése. Halála nem indítja őket elhatározásra, se nem tartják szükségesnek, hogy megbánják bűneiket, amelyeket Krisztus felvitt a keresztfára.

De végül majd meglepődnek. Sokan most még az üdvözülendők között állva, nemsokára e három csoport valamelyikéhez fognak csatlakozni, különösen akkor, amikor a társadalom majd nyomást gyakorol rájuk a Krisztus végső elvetésére való felkészülésben. Aki azt gondolja, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essen. Vizsgáljuk meg életünket.

Használjuk ezt a nyugalomnapot és az Istennel való közösség idejét arra, hogy valóban az Ő jelenlétében lakozzunk, és végleg oltalmat nyerjünk a vihartól, mely biztosan eljön.

2023. 11. 25.

8. KRISZTUS – A MI PAPUNK

Bevezető igék: (Olvasd fel) 2Móz 6,1-9.

Sérelmezettek

Az Úr pedig monda: Látván láttam az én népemnek nyomorúságát, amely Egyiptomban vagyon és meghallottam az ő sanyargatóik miatt való kiáltásukat. (2Móz 3,7)

Amikor nagy bánat ér bennünket vagy fájó körülmények közé kerülünk, talán elkésérít bennünket, amikor valaki azt mondja nekünk, hogy minden rosszból származik valami jó. A jó szándékú egyénről, aki arra akar bátorítani bennünket, hogy bízzunk Istenben és az Ő ígéreteiben, talán úgy véljük, hogy érzéketlen a nehézségeink iránt, illetve egy cseppet sem valóságos.

Ez történt a zsidókkal, amikor Isten azt tervezte, hogy kiszabadítja őket az egyiptomi rabságból. A fáraó minden alkalommal kegyetlenebb és keményebb szívű volt, amikor meghallotta Istennek – Mózes által továbbított – kérését, hogy engedje el a népét. Nehezített a héber rabszolgák helyzetén. Kényszerítette őket, hogy saját maguk gyűjtsenek szalmát a vályogkészítéshez (2Móz 5,1-10). A zsidók, kétségbeesésükben, nem tudták elhinni Mózesnek, hogy Isten meghallotta a könyörgésüket, és megígérte, elviszi őket a földre, amely csak az övéké lesz (6,9).

Néha velünk is megesik, hogy a szenvedések és félelmek miatt „megsüketülünk”, s nem halljuk Isten reményteljes vigasztalását. Isten azonban tovább gondoskodik rólunk, még ha nekünk nem is tűnik így a dolog. Ahogy a népéről is tovább gondoskodott az Egyiptomból való kivonulásuk során.

S mialatt megtapasztaljuk Isten együttérzését, az Ő gondviselését és szeretetét, ismételten hallani fogjuk az üzenetét, még akkor is, amikor elmélyülnek a bajok, és a szenvedések elviselhetetlenné válnak.

Isten gondoskodik a gyermekeiről. S ha nem is érzékeljük a jelenlétét, akkor is szeretetével és gondviselésével vesz körül bennünket. Ma is segítsen nekünk, hogy még erőteljesebben bízzunk Benne.

2023. 12. 02.

9. AZ ADVENTET MEGELŐZŐ, VIZSGÁLÓÍTÉLET

Bevezető igék: (Olvasd fel) Zsolt 14-et.

Mond ki a szót

Mindnyájan elhajlottak; egyetemben elromlottak, nincs, aki jót cselekedjék, nincsen csak egy sem. (Zsolt 14,3)

Az emberek manapság ritkán használják a „bűn” szót. Amikor rosszat teszünk, akkor azt mondjuk, hogy „rosszul viselkedtünk”, vagy „taktikai hibát követtünk el”, illetve „eredménytelenek voltunk”. Azt még talán ki merjük mondani, hogy rosszat tettünk. De nekem egyre csak úgy tűnik, hogy az emberek elkezdtek hinni a velük született jóságban.

E modell szerint viselkedünk, még akkor is, ha a számos anyagi és lelki mutatószám ennek az ellentétét bizonyítja. S mialatt mi itt ülünk az istentiszteleten, a világ más országaiban üldözik és megölik az embereket. Háborús erőszak söpört végig Horvátországon, Bosznián és Hercegovinán, Ruandán... És ugyan ki tudná elfelejteni a vietnámi és a kambodzsai vérmezőket? S mit szóljunk a milliós számú, meg nem született gyermekekről, akiket az édesanyák a kényelmesebb élet, az édesapák meg a felelősség hiánya miatt vetettek el? A gonoszság nem tűnt el a Föld színéről.

Krisztus követőiként, ellent kell állnunk a világ azon törekvéseinek, hogy lefaragjon a bűn jelentőségéből. Egyet kell értenünk Istennek, hogy „nincs, aki jót cselekedjék” (Zsolt 14,3).

A nép bűnét könnyebb megvallani, mint a személyes bűnt. Ellenben a személyes bűnt is meg kell vallanunk, amellyel személy szerint sértettük meg Istenet. „Ha azt mondjuk, hogy nem vétkeztünk, hazugá tesszük őt, és az ő igéje nincsen mi bennünk” (1Ján 1,10).

Nevezzük a bűnt „bűnnek”, és valljuk meg Istennek saját bűneinket, hogy megbocsáthasson nekünk. Jézus vére minden bűntől megtisztíthat bennünket, ám a kifogásokat nem tudja igazolni.

2023. 12. 09.

10. AZ ESCHATOLÓGIAI ENGESZTELÉSNAP

Bevezető igék: (Olvasd fel) 1Pét 2,1-10.

Lelki éhség

Íme, napok jönnek, azt mondja az Úr Isten, és éhséget bocsátok e földre; nem kenyér után való éhséget, sem víz után való szomjúságot, hanem az Úr beszédének hallgatása után. (Ámos 8,11)

A „Egyetlen fűszál nélkül” című könyv témája azzal foglalkozik, hogy egyfajta vírus világszerte megtámadta a fűvet. De nem csak a kerti és a réti fűvet, hanem minden fűfélért, ahova a búza, a rozs, a zab és a rizs is tartozik. Mindössze néhány hónap leforgása alatt a világban éhség ütötte fel a fejét, s ezzel együtt gonosz erőszak. Az emberek az élelem miatt verni és gyilkolni kezdték egymást.

A regény a valós világból vett jeleneteket festi elénk, olyan országokból, ahol valóban éhség uralkodott, s az ottani erőszakról és vérengzésről a médiák is beszámoltak.

Ámos próféta azonban másfajta éhségről beszél, „az Úr beszédének hallgatása után” való éhségről. Mialatt az élelmiszerhiány testi betegségeket és halált okoz, az Isten Igéjének hiánya örök következményekkel járhat. Az Isten beszédének hiánya miatt az élethez szükséges bölcsesség és a Jézus Krisztus általi örök életről szóló üzenet nélkül maradunk. A keresztényeknek lelki táplálékra van szükségük. „Mint most született csecsemők, a tiszta, hamisítatlan tej után vágyakozzatok, hogy azon növekedjete” (1Pét 2,2). Mondjuk Jeremiás prófétával együtt: „Ha szavaidat hallattad, én élveztem azokat; a te szavaid örömmörmre váltak nékem és szívemnek vigasságára; mert a te nevedről neveztetem, oh Uram, Seregeknek Istene!” (Jer 15,16).

A világ istenismeret után éheznek, mert csak Isten töltheti be szívbeli szükségleteinket. Járuljunk az üres emberi szívek betöltéséhez azzal, hogy a Bibliában található isteni üzenetet elmondjuk nekik.

2023. 12. 16.

11. A MI PROFETIKUS ÜZENETÜNK

Bevezető igék: (Olvasd fel) Jeremiás 36,20-26.

Nincs szükség a változtatásra

A teljes írás Istentől ihletett és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre. (2Tim 3,16)

Minden korban – így ma is – érezhető az idő lelkülete, amely megpróbál bennünket, hogy vajon emberekhez szóló isteni üzenetként fogadjuk-e a Szentírást. Az emberek abba a kísértésbe estek, hogy kitöröljék vagy megváltoztassák az Írásnak azon részeit, amelyek elavultnak tűntek előttük.

Akár a pokolról szóló tanítást, akár az ember nemiségét illető isteni álláspontokat illetően sokan olyan hatás alá kerültek, hogy elvessek a Biblia egyes részeit. S valóban, meghatározott bibliai igazságok minden időben megbotránkoztatják az embereket.

Sok évszázaddal ezelőtt egy izraeli király isteni üzenetet tartalmazó tekercest kapott. Mialatt hangosan felolvasták neki, a király megbotránkozott, és egy kis késsel kivágta a tekercs egy részét, majd a tűzbe vetette. Végül az egész tekercs a tűzbe került, de érdekes, hogy sem a király, sem az üzenetet hallgató szolgák nem féltek: „Nem rettentek meg, sem ruhájukat nem szaggatták meg a király és valamennyi szolgája, akik hallják vala mind e szokat” (Jer 36,24). Végül a király elvesztette a királyságát, mivel nem engedelmeskedett az isteni szónak.

Ha csak azokat a bibliai részeket válogatjuk és szeretjük, amelyek nekünk megfelelnek, vagy elhanyagoljuk az Ige tanítását, akkor ezzel azt mutatjuk, hogy nem féljük az Istent. Ahelyett, hogy alávetjük magunkat annak, amit Isten mond, mi inkább a saját, korlátozott megítélésünket meg a téves meglátásainkat emeljük az ihletett isteni üzenet fölé. Amikor abba a kísértésbe estek, hogy figyelmen kívül hagyjátok

vagy elhanyagoljátok a Biblia, azaz Isten Igéjének meghatározott részeit, akkor jusson az eszetekbe: „A teljes Írás Istentől ihletett”. Belőle megtudjuk, hogyan élhetünk Istennek kedves életet. A változékony világban Isten változatlan Szava, a Biblia, továbbra is biztos és szilárd alappal szolgál.

2023. 12. 23.

12. KOZMIKUS VITÁK ISTEN JELLEME KÖRÜL

Bevezető igék: (Olvasd fel) Kolossé 3,1-7.

Betekintés a jövőbe

Az odafel valókkal törődjeteK, nem a földiekkel (Kol 3,2).

A *Gladiátor* című filmben, Maximus Decimus Meridius hadvezér igyekszik lelket önteni a lovas-katonáiba, hogy majd jól harcoljanak a germánok elleni küzdelemben. BíztaKja őket, hogy tegyenek meg minden tőlük telhetőt, és a következő ismert mondás is tőle származik: „Amit most teszünk az életben, az örök jelentőségű!”

E kitalált hadvezér szavai nekünk is üzennek valamit, sőt különösen jelentősek Krisztus követői számára. A Földön, amely mint egy nagy kő lebeg a világűrben nem azért élünk, hogy agyonüssük az időt, és csak foglaljuk a helyet. Azért élünk, hogy minden alkalmat megragadjunk, amely hatással lehet örök életünkre.

Jézus mondta: „Hanem gyűjtsetek magatoknak kincseket mennyben, ahol sem a rozsda, sem a moly meg nem emészti, és ahol a tolvajok ki nem ássák, sem el nem lopják” (Máté 6,20). Ezt tartva szem előtt, éljünk az örökkévalóságért, amely nagy hatással lesz a világra, amelyben most élünk.

Hogyan tanulhatjuk meg, hogy „az odafel valókkal törődjünk”? Egyik jó módja az, ha utánanézőnk, mi a legfontosabb az örök Isten számára. A Biblia lapjain Isten emlékeztet bennünket arra, hogy az embert minden anyagi javaknál fontosabbnak tartja éppen úgy, ahogy az ember igazi jellemét is, annál, aminek az ember mutatja magát. Ezek

örök igazságok. Ha elfogadjuk őket és hozzájuk mérjük az életünket, bepillantunk a jövőbe, ami a jelen életünkre kihat. S valóban úgy lesz, hogy amit ebben az életben teszünk, az örök visszhangot nyer!

2023. 12. 30.

13. SZENTHELYI INTELMEK

Bevezető igék: (Olvasd fel) Zsoltár 91.

Titkos rejtekhely

Mert az ő angyalainak parancsolt felőled, hogy őrizzenek téged minden utadban. (Zsolt 91, 11)

A biztonságérzet nagyon fontos e mai, bizonytalan és veszélyekkel teljes világban. A biztonságiakat foglalkoztató cégek szavatolják, hogy mindent megtesznek a személyek és a családok megérdemelt biztonságáért.

A zsoltáros talált egy „titkos rejtekhelyet”, amikor veszélyben érezte magát (Zsoltár 91,1). Ugyanezen a helyen mi is biztonságban érezhetjük magunkat. A zsoltárköltő így írt e helyről:

A Mindenhatónak árnyékában (1. vers). Az árnyék oltalmat nyújt a Nap közvetlen sugarai elől. Ha a Nap sugárzása túl erős, az árnyék csökkenti a sugárzást és a hőséget. Isten kezének árnyékában tartózkodva csökkennek a gondjaink.

Én oltalmam, váram (2. vers). Isten a legnagyobb elérhető oltalmazó, akitől bármikor védelmet és segítséget kérhetünk. Semmi sem gátolhatja meg abban, hogy támogasson bennünket, kivéve, amikor a bajok az ő megjobbító tervének részét képezik.

Szárnyai alatt léssen oltalmad (4. vers). Isten gyengéd és figyelmes. Úgy gondoskodik rólunk, mint a madár a fiókáiról. S amikor jönnek a bajok, közelebb von bennünket önmagához. Nem kell attól rettegnünk, hogy elutasít, vagy elvet bennünket. Az övéi vagyunk.

Az Úr az én oltalmam (9. vers). A mennyei Atyánk lesz az oltalmunk és örök menhelyünk.

Igazi biztonságot egyedül az Úr Istenünkben találunk, aki megígérte, hogy megment bennünket és mindig velünk lesz: „Segítségül hív engem, ezért meghallgatom őt; vele vagyok háborúságában: megmentem és megdicsőítem őt. Hosszú élettel elégítem meg őt, és megmutatom néki az én szabadításomat” (15-16. versek). Az az ember tartózkodik a legbiztonságosabb helyen, aki Isten kezében van.

Kiadja: A Keresztény Adventista Egyház Főbizottsága
Belgrád, Radoslav Grujić u. 4.
Előkészítette: A Főbizottság Szombatiskolai Osztálya
Felelős: Želimir Stanić
Sokszorosítva: A kiadó irodájában – 2022
Istentiszteleti használatra